

چاپمه‌نی مانگ

هیندیک ری وشوین بو پید اچوونه‌وی کتیه‌کانی چاپمه‌نی مانگ

ناماده کردن:

محهمه‌دئه‌مین شاسه‌نهم

ناوه روک

- 5..... به شی پیداجوونه وه
- 6..... هه له ی ریزمان
- 7..... هه له ی وه رگیران
- 8..... هه له ی ئیمالایی
- 9..... هه له ی رینووس
- ۹..... 1. مه و دای نیوان وشه کان
- ۱۳..... ۲. کیشه ی «دا»
- ۱۴..... ۳. ئامرازی «تر، ترین»
- ۱۵..... ۴. کیشه ی «و»
- ۱۸..... ۵. کیشه ی «ر»
- ۱۸..... ۶. کیشه ی نووسین/نه نووسینی «ت» له کو تایی کرداره کاندای
- ۱۹..... ۷. کیشه ی «به»
- ۱۹..... ۸. کیشه ی «له»
- ۲۰..... ۹. کیشه ی «وه، هوه، دا، را»
- ۲۱..... ۱۰. کیشه ی بییگره کان (بو نمونه «هه ل، دا، را، وه، دهر)
- ۲۲..... ۱۱. ئامرازی «ش» بو ته ئکید
- ۲۲..... ۱۲. جیناوی نیشانه ی «ئه م، ئه و، ئه ف»
- ۲۳..... ۱۳. کیشه ی «ه» له کو تایی وشه دا
- ۲۵..... ۱۴. «ئه» یان «ده» له کرداردا
- ۲۶..... ۱۵. «یک» ی نه ناسراوی

۱۶. «بی» له جیات «ییی» (۲ "ی" له جیات ۳ "ی") ۲۶
۱۷. «یای نیسهت» ۲۶
۱۸. جیناوی لکاو ۲۷
۱۹. ئیزافه‌ی نادیار ۲۷
۲۰. ژماره ۲۸
۲۱. وشه‌ی بیانی ۲۹
۲۲. پیتی دهرنه‌پراو ۲۹
۲۳. ناوی تاییه‌تیی لیکدراو ۳۰
۲۴. کیشه‌ی "چ" ۳۱
۳۳. **خالبه‌ندی** ۳۳
- خال (نقطه) ۳۴
- بۆر (ویرگول، کاما) ۳۶
- جووت‌بۆر (دو ویرگول) ۴۱
- خال‌بۆر (نقطه ویرگول) ۴۳
- جووت‌خال (دو نقطه) ۴۶
- سه‌خال (سه نقطه) ۴۸
- پرسیار (پرسش) ۵۰
- سه‌رسورمان (تعجب) ۵۲
- جووت‌که‌وان (گیومه) ۵۳
- کۆمای ئاوه‌ژوو (له سه‌روهه) ۵۷
- که‌وان (پراتنز) ۵۹
- که‌وانی سه‌رکوپر (قالب) ۶۲

۶۴ته قهّل یان هیّل (خط تیره)
۶۷هیّلی لار (خط مورب)
۶۹جووت هیّلی هاوتتیریب (خط موازی)
۷۰برۆ (ابرو)
۷۱هیّلی دریژ (خط بلند)
۷۲چهند سهرنجیکی تر له به شی نیشانه کاند
74دانانی پاوه رقی
77پیداچوونه وهی دیوانه کلاسیکه کان

چاپمه نه مانگ

داوا له نووسه رانی به ریز ده کهین، نهوانه ی ده یانه هویت به ره مه کانیاں له ریگه ی چاپمه نه نی مانگه وه بلاو بکه نه وه، پیروه وی له م ریئووسه ی خواره وه بکه ن:

به شی پیدا چوونه وه

پیدا چوونه وه واته:

1. لابر دنی هه له ی ریزمان؛
2. لابر دنی هه له ی بابه تی و وه رگیان؛
3. خالبه ندی، له شوینی پیویستدا؛
4. لابر دنی هه له ی ئیملائی؛
5. لابر دنی هه له ی ریئووس.

ئیسئا هه ر کام له م به شان ه شی ده کهینه وه:

هه‌له‌ی ریژمان

ده‌بێ ده‌قیکی کوردی به پیتی ریژمانی کوردی نووسرای، نه‌ک تیکه‌ل به ریژمانی عه‌ره‌بی یان فارسی و ...

وه‌ک:

۱. کچه‌کانی ناسکم دی.

دروسته: ئه‌گه‌ر باسی ژنیک بی به ناوی "ناسک" و چه‌ند کچی هه‌بی؛

هه‌له‌یه: ئه‌گه‌ر که‌سیک بیلێ که چه‌ند کچی ناسکی دیوه. له‌م کاته‌دا ده‌بێ بلێ: **کچه ناسکه‌کانم** دی.

۲. له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی **ده‌بێ هه‌ستم به‌ ئه‌نجام‌دانی** نه‌شته‌رگه‌ریی له‌باربردن.

دروسته‌که‌ی: له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی ده‌بێ نه‌شته‌رگه‌ریی له‌باربردن بکه‌م.

۳. بنه‌ماله‌ی چه‌که‌کچی لووت‌به‌رز. ئه‌مه‌ دارشتتیکی عه‌ره‌بیانه‌یه: (صفت + مضاف‌الیه + موصوف). دروسته‌که‌ی له‌ کوردیدا ده‌بیته: بنه‌ماله‌ی لووت‌به‌رزی چه‌که‌کچی.

ههله ی وه رگپران

- هه ركات ویراستار ههستی کرد ههله یه ک له دهقه که دا هه یه، ده بی به دوایدا بچیت و ههله که راست کاته وه. وه ک:
1. ده مه وی هه ندیکت بخۆم! (ئه مه له زمانی ئینگلیزیدا زاراوه و تیرمه؛ دروسته که ی ده بیته: هه ک بتخۆم! خه په گیان بتخۆم!)
 2. له کاره ساتی رووخانی بورجه کانی ئه مه ریکا له سالی 2002 دا (... له سالی 2001 دا)
 3. بۆکان له **رۆژهه لاتی** ئیران هه لکه وتوووه. (رۆزاوا)

هه لهی ئیملائی

زۆر جار خۆمان به خویندنهوهی دهقیك تیدهگهین وشهیهك هه له نووسراوه و دروستهكیشی دهزانین؛ به لام جاری وایه رسته كه هینده ناسكه، كه لیک هه لاواردنی و اتاكانیان دژواره؛ بۆ نموونه چاو لهم دپیره ی همدی بکهن، كه به لابردنی چه له مه ییك و بۆرێك، دوو واتای جیاوازی هه یه:

۱. مه سیحی بی ئه گهر، ئه هلی مه حه بیه ت دپته سه ر دینت

۲. مه سیحی بی ئه گهر ئه هلی مه حه بیه ت، دپته سه ر دینت

له یه كه مدا مه سیحیه ته كه ده گهر پته وه بۆ نیگار؛ به لام له دوو هه مدا ده گهر پته وه بۆ ئه هلی مه حه بیه ت. به خویندنهوهی دپیری یه كه می شیعره كه، ده زانین خویندنهوهی یه كه م دروسته: «له سه ر روو، په رچه مت كردوو یه تی ته شریحی ئاینیت».

یان:

چ حاجه ت بیمه سه ر باسی و یسالت چه نده موشتاقم!

ده می ده شكی قه له م؛ كاغه ز ئه مه نده كه ی رقم ده گری؟

به لام دیاره «ره قه م» دروسته.

هه‌له‌ی رینووس

هه‌رچه‌نده ئیمه‌ی کورد هه‌تا کوو ئیستا که له سه‌ر رینووسیکی یه‌ کگرتوو، یه‌ کمان نه‌ گرتوو، به‌ لام ئه‌م خالانه‌ له‌ رینووسه‌ که‌ماندا ره‌چاو ده‌ که‌ین:

1. مه‌ودای نیوان وشه‌کان

ئه‌لف. مه‌ودای یه‌ک وشه‌بی یان مه‌ودای «ده‌ره‌وه‌ی وشه‌»:

هه‌ر وشه‌یه‌ک له‌ گه‌ل وشه‌ی پیش و پاش خۆی، مه‌ودایه‌کی ته‌واوی هه‌یه، ته‌نانه‌ت ئه‌ گه‌ر ئه‌و وشه‌یه‌ ته‌نیا یه‌ک پیت بێ. ئه‌م خاله‌ به‌تایبه‌ت له‌و وشانه‌دا که‌ راده‌ی پیته‌کانیان که‌مه‌، ده‌بێ ره‌چاو بکری؛ وه‌ کوو وشه‌ی «له‌، به‌، و، که‌، بۆ...»:

به‌ ئاره‌زووم که‌له‌لام بایه‌ یار و من که‌له‌لام

ئه‌ گه‌رچی بۆشی به‌ ئاواته‌وه‌م له‌لام بایه‌

دروسته‌که‌ی:

به‌ ئاره‌زووم که‌ له‌ لام بایه‌ یار و من که‌له‌لام

ئه‌ گه‌رچی بۆشی به‌ ئاواته‌وه‌م له‌ لام بایه‌

یان:

له‌ ئۆردووی سه‌لم و تووری وه‌ک خه‌ت و خاڵت چ په‌روامه‌!

که‌ ئه‌برۆت پشتیوانم بێ، که‌ ده‌س پینچم بێ وه‌ک مووت

چاپمهنه مانگ

سه رنج

دهبج ویراستار، بۆخۆی، وشه ناس بچ و مهودای وشه کان دیاری بکات؛ بۆ نمونه چاو له م دوو رسته یه بکهن:

ئهلف. چه ند که سیش ناوی ئەندامه تیی حیزبیاں له سه رخۆ دانابوو.

ب. پیاویکی له سه رخۆ و مرۆفیکی تیگه یشتوو بوو.

له رسته ی ئەلفدا "له سه رخۆ" سی وشه یه و ده بچ مهودایان هه بچ، له رسته که ی تردا "له سه رخۆ" ئاوه لئاوه و ده بچ به سه ر یه که وه بنوسری.

ب. نیوه مهودا یان مهودای «نیوخۆی وشه»:

مهودایه کی کورته له **وشه ی لیکدراودا** و کاریک ده کا که پیتیک به پیتی پیش یان پاش خۆیه وه نه لکی و لیشی جو ی نه بیته وه. له م شیوه نووسینه دا هه م سه ربه خۆیی وشه به شداره کان ده پارێزری و هه م وشه که لیکدراوه که هاسانتر ده خویندریته وه:

ئیسک و پرووسک؛ شات وشووت؛ زاق و زوووق؛ فاک و فیک؛ ماش و برنجی

سه رنج

۱. له هیندیک وشه دا پتویست به دانانی "نیوه مهودا" ناکات (هه ربۆیه ناشی دابندرئ)، چونکه ئه و وشانه خاسییه تی پیتی کۆتایان به چه شنیکه، که پیتی دیکه یان پتوه نالکی:

له **رزوتا**: ئیستا که "ز" له گه ل "و" نیوه مهودای گه ره ک نییه، چونکه هه یج کات هه یج پیتیک له **دوای** "ز" پتوه ی نالکی.

گیا و گز: ئه م وشه یه ش به هه مان شیوه.

۲. هیندیک وشه‌ش ههن له بهر ئه‌وه‌ی زۆر دووپات بوونه‌ته‌وه و چاوی خوینهر
خووی پیمان گرتووه، پيوست ناکا لیکیان هه‌لاویرین و به جیا بیاننووسین:
ریزمان؛ خوشحال؛ جیژوان

هیندیک له‌وه‌ی دوخانه‌ی سه‌روه له‌ نمونه‌ی شیعریدا دینینه‌وه:
ئەلف. ئاوه‌لناوی لیکدراو:

له‌ ترسی «لن ترانی» «آزنی» نالی قه‌ت که‌لیم ئاسا
گومیش بی‌ گهر له‌ کیویکی وه‌ کوو سینا دل‌ی قانیع
ئه‌گهر نیوه‌مه‌ودا نه‌بی، ده‌بی یان بنووسین «که‌لیم ئاسا» (واته‌ جودا له‌ یه‌ک)، یان
«که‌لیمئاسا» (واته‌ به‌ سه‌ر یه‌ که‌وه)، که‌ هیچ کامیکیان دروست نییه‌.

یان:

که‌سه‌ی پرسی له‌ حال‌ی نیک و به‌دیان؛ هاتیفی فه‌رمووی:
هوماتینه‌ت، مه‌له‌ک‌سیره‌ت، به‌شه‌رسووره‌ت، به‌خت‌شوومن
دیری دووه‌م، هه‌رچوار وشه‌که‌ نیوه‌مه‌ودایان هه‌یه‌ (هه‌له‌ت‌ه‌ پیشتر گوتمان که‌
هیندیک وشه‌ پيوست به‌ نیوه‌مه‌داش ناکات: هوما‌تینه‌ت؛ به‌شه‌رسووره‌ت).
ب. «و» ی پیکه‌وه‌به‌ستن:

له‌ ئه‌وه‌ه‌ل‌ ده‌رسه‌وه‌ من گو‌ی له‌ حه‌رفی ئەلف‌وبی‌ ده‌گرم
ئه‌بم فه‌رموویه‌ ده‌ستی دل‌ به‌ چاکی بی‌ و تی‌ ده‌گرم
ئه‌گهر بنووسین «ئه‌لف و بی‌» واته‌ «پیتی ئەلف» و «پیتی بی‌»، به‌لام «ئه‌لف‌وبی‌»
واته‌ هه‌موو پیته‌کانی ئەلفاییتی زمانیک؛ هه‌روه‌ک له‌ دیری دووه‌مه‌دا «بی‌» و «تی‌»
هاتووه، واته‌ پیتی «بی‌» و پیتی «تی‌».

یان:

مه‌یخه‌ره ده‌م ده‌م، به‌خه‌لوه‌ت ئه‌و قسه‌ بو‌ گویت‌ کرا!

با به‌ هات‌ وچۆ زمانت‌ - دوزمنه‌ - نه‌ کرئ‌ خه‌بیر

پ. چاوگی لیک‌دراو:

ئیتیر سه‌نگه‌ر به‌تال‌ کردن‌ مه‌حاله‌

ئیتیر کورد و به‌زین، خه‌ون و خه‌یاله‌ (هیمن)

ت. وشه‌ی دووپاته‌وه‌بوو:

شه‌وقی پشکۆی روومه‌تی ته‌ئسیری کرده‌ عوودی زولف

بو‌یه‌ کون‌ کون‌ بوو میسالی تاسی مه‌جمه‌ر ئاسمان (حه‌مدی)

سه‌رنج

هیندی‌ک که‌س وشه‌ی دووپاته‌وه‌بوو به‌م شیوه‌یه‌ی خواره‌وه‌ ده‌نووس که‌ له‌ رووی زمانی

ئینگلیزییه‌ و بو‌ زمانی کوردی نادرسته‌:

ده‌سته‌-ده‌سته‌

۲. کینشهی «دا»

ئه لَف . به واتای «لیدان»: له گه‌ل وشه‌ی پِیش و پاش خۆیه‌وه مه‌ودای هه‌یه:

سه‌ودای سه‌ری زولفه به دايم له سه‌رمدا

ئيمکانی نيبه قه‌تعی خه‌يالێ له سه‌رم دا (حه‌مدی)

مه‌حه‌به‌ت خه‌نجه‌ریکی دَل شکافی دا له شيرۆيه

که جه‌رگی خۆی و به‌رگی خوسره‌ویشی پيوه ره‌نگين کرد (حه‌مدی)

ب. ئه‌گه‌ر پاشگر بوو، به وشه‌ی پِیش خۆیه‌وه ده‌لکیت و له گه‌ل وشه‌ی پاش خۆیه‌وه

مه‌ودای هه‌یه:

خوا به‌وه‌ی داوه، له مه‌یدانی عه‌شقه‌دا بوته تۆز

گه‌ردی هه‌لساوه، ده‌کا داوینێ خووبان به‌قیه‌دۆز (حه‌مدی)

سه‌رنج

جاری وایه «دا» کورت ده‌کرێته‌وه و به شيوه‌ی «ا» ده‌نووسرێت. وه‌ک:

سيه‌رت ئه‌م عه‌سه‌ره‌ داری دا به‌ رۆحی عه‌ره‌را

سه‌جده‌یی شوکری که پي برد، کهوت به سه‌ر ته‌وقی سه‌را (حه‌مدی)

۳. نامرازی «تر، ترین»

دەچەسپىن بە وشەى پىش خۆيانەوہ:

باسى تەشكىلاتى سانى ھەر ئە كەم بۆ پىكەن

كەمترىن بوو گەورەتر، ھەم گەورەتر بوو كەمترىن (ھەمدى)

برا، خۆ تۆ لە لای خۆت مەخزەنى عەقل و كەمالاتى

كەچى تا دەولەمەنتر بى، فەقىر و سۆلكەر و لاتى (موفتى)

سەرنج

«تر» ئە گەر بە واتاى «دىكە» بوو، وشەى كى سەربەخۆىە و بە مەودايە كى تەواو لە
دواى وشەى پىش خۆىەوہ دەنووسرى.

وہ ك:

بانگىكى تر لە غەبىەوہ ئىستا كە ھاتە گويم

ھىندە زولالە، دەنگى لە دەنگى بىلال ئەچى (ھەمدى)

گەلىكم رۆژگارى تال و شىرىن رابوارد، ئاخۆ مەرگ

مەودا دەدا دىسان بىنم سەردەمىكى تر!

گەيشتمە سەر ترۆپكى ئارەزوو رۆژى، كەچى روانىنم:

لە پىشمدايە زەرد و ماھ و سەخت و ئەستەمىكى تر (ھىمن)

٤. كېئشهى «و»

"و" له زمانى كورديدا همم بزويڼه و همم نه بزويڼ. "و" بهم شېوانهى خواره وه دېت:

1. بزويڼى كورت (و): كورد؛ كور؛ كوشت.
2. بزويڼى دريژ (وو): سوور؛ كوور؛ دوو؛ چوو.
3. نه بزويڼ (و): ئاوايى؛ وريا؛ داو.

تېينيه كان:

٢لف. له سهره تاي وشه دا به يه ك «و» دهنوسريټ. وه ك:

بوو به قائمقامى ئه و، وړچى به ناوى موسته عار (همدى)

گه وه كوو ئه هلى و لاتان ساحيى سهره وت ئه بوون
گوى هونه ريان هه ر به شق بى شك له مهيدانا ده برد (همدى)

ب. «و» ي به يه كه وه به ستن (عطف)، له گه ل وشه ي پيش و پاش خويدا مه ودا يه كى
ته واوى هه يه:

كاسه ي كه ل و ويرانه يى ده رويش و قه له نده ر
بى فه رقه له گه ل جامى جه م و ته ختى سكه نده ر (همدى)

پ. له وشه ي ليكدر اودا «و» به نيوه مه ودا دهنوسريټ؛ واته نه به پيتى پيش خو يه وه
ده لكيت، نه به ته واوى ليشى جو ييه:

به رووتى و اعيزا دياره كه دنيا هات و چو ييكه (همدى)

بەم شىۋازانە نادروستن:

بە پرووتىيى واعيزا ديارە كە دنيا ھات وچۆيىكە

بە پرووتىيى واعيزا ديارە كە دنيا ھات و چۆيىكە

بە پرووتىيى واعيزا ديارە كە دنيا ھاتوچۆيىكە

بە پرووتىيى واعيزا ديارە كە دنيا ھاتو چۆيىكە

ت. لە شىئەرى كلاسېكدا جاران لە بەر كېشى شىئەرە كە «و»ى يېكە ۋەبستىن بە «وو»

دەنوسرا، بەلام ئىستاكە ئەم ئەركە كەوتۆتە ئەستۆى خوئىنەر و ھەر بە «و»

دەنوسرىت:

نادروست:

«لوتقى بە ھالى من كە»، وتم؛ ئەو وتى بە قار:

تۆ شىخى باخودا وو ئەمن شوخى ناخودا (مەھوى)

دروست:

«لوتقى بە ھالى من كە»، وتم؛ ئەو وتى بە قار:

تۆ شىخى باخودا و ئەمن شوخى ناخودا (مەھوى)

يان:

ساحەبى خەيمە و سەرا وو شەمعى ئاۋىزانە ئەرز (ھەمدى)

دروست:

ساحەبى خەيمە و سەرا و شەمعى ئاۋىزانە ئەرز (ھەمدى)

چاپمه‌نه مانگ

یان بهم شیوه‌یه نادرسته:

ئیسیتتاعه و قووه‌تی ته‌بعم، به کوردی و فارسی
عاره‌بی، ئیزهاری چالاکی **یو** چه‌سپانی ده کا (نالی)

دروست:

ئیسیتتاعه و قووه‌تی ته‌بعم، به کوردی و فارسی
عاره‌بی، ئیزهاری چالاکی **و** چه‌سپانی ده کا (نالی)

سه‌رنج

«و» ی پیوه‌ندی به شیوه‌ی «وه» نانووسریت: من هاتمه‌وه بۆ ماله‌وه **و** ئه‌و چوو بۆ
دووکان (نالین: من هاتمه‌وه بۆ ماله‌وه **وه** ئه‌و ...)
ده‌شکرئ «و» بقرتینین و له‌جیاتی ئه‌و، «ش» دانین: من هاتمه‌وه بۆ ماله‌وه، ئه‌ویش
چوو ... (هه‌لبه‌ت له‌م شیوه‌یه‌دا واتای ته‌ئکید ده‌گه‌یین)

۵. کیشهی «ر»

«ر» (رای قه‌له‌و) جیاوازه له‌گه‌ل «ر» (به‌بی چه‌له‌مه) و له ههر شوپنیکیی وشه‌دا بی:
سه‌ره‌تا، نیوان، کۆتایی، به چه‌له‌مه‌وه دهنوسری؛ مه‌گه‌ر له زاراوه‌ی بادینیدا:
عه‌شقی شیرین، چاکه فه‌ره‌ادی به گژ چه‌رخا نه‌کرد
پاره‌ره و ناکا ته‌ماشا، بیستوون بی کیوی قاف (همدی)

۶. کیشهی نووسین/نه‌نووسینی «ت» له کۆتایی کرداره‌کاندا

پیتی «ت» له کۆتایی کردار (فرمان) دا ده‌شی بنووسریت و ده‌شی نه‌نووسریت؛ وه‌ک:
تۆ خودا بادی سه‌با! به‌و نازه‌نینه تۆ بلن:
به‌س ره‌قیب ته‌لتیف بکات و دهردی دل کاری بکا! (ئه‌حمه‌د موختار جاف)

بو شکانی دل ده‌لیلی کافیه فرمیسیکی خوین
نارژی مه‌ی گه‌ر له باخه‌ل دانری مینای ساغ (همدی)

۷. کیشهی «به»

ئهلف. کاتیک وشهیه کی سهر به خویه، ده بی به جیا بنووسری. وه ک:
به له یلا بو ده لئین مه جنوون که مرد، دیوانه یی که متر!
له دارولعیشقی دنیا دا، بلین فهرانه یی که متر (همدی)

ب. به لام نه گهر له گه ل وشه ی دوای خوی، ناوه لئاویکی دروست کرد، بییه وه ده لکی:
تازه به ربوونی مه حاله تا نه دا یه ک جاری گیانی
سوحبه تی پی ناکری په نجه ی به هیزی نه و دووانه (هیمن)

۸. کیشهی «له»

له هه موو شوپنیک له وشه ی پیش و پاش خویه وه جوئییه، بیجگه له م شوپانه:
ئهلف. وشه ی وه ک «لیره، له وی، له مرۆ، له مسال و...» که له بنه رتدا «له ئه وی» و
«له ئیره» بوون.

لیره ش له نیو شوپشی خویناویدا
لیره ش له سهر که وتن و ته نگاویدا
لیره ش له نیو زه بر و زهنگی زالمدا
له نیو ساچمه و دوو که لی ناپالمدا (هیمن)

چاپمهنه مانگ

چاو لهه نموونانهش بکهه:

له گولزاري ورينگهه بلبلی سهه مههست و شهيدا دئ

به لام نايه جريويکيش له هيلانهه به تالي من

گوتت: «بوت ديمه جيژوانئ»؛ ههزار سوئيدت به شالم خوارد

له ئاهي ئاشقانهه من بترسه، نهک له شالي من (هيمن)

ب. له ناکاو، له پر:

له پر جوولاهه خه لک و تيکي رووخاند

بناخهه کوشکي ئيستيدادي يارو (هيمن)

له ناکاو بيريم لئ وهدهرکهوت

به ختيش ههه وهک خوم هات و لبي خهوت (ئاوات)

کئ دئ وهه له پر گولي هيووا پيشکوي؟

نه ورزو و رزوئي خووشي گه لي کورد وهدهرکهوي (ئاوات)

۹. کيشهه «وه، وهه، دا، را»

ئهه پاشگرانه به بيتي کوتايي وشهه پيش خوئانهوه ده لکين:

دا (پيشتريش باسمان کرد):

سيهه شور بيوون، ئيواره داهاه

ئاخ! له خوئيدا زوو رادهه کات (هيمن)

چاپمهنه مانگ

دوه:

ئەترسم راحەتت لى تىك بدن ئەرواحى عوشاقت
که شهو بهو شهوقهوه غافل له گەردش نین به سەر جیتا

را:

هەر به لایهک له ئاسمانهوه بى
با لهویشرا نه هاتى بۆ من
که گه یشته زهوى، ده کا پرسیار
ئەرى له کوپیه مالى مام هیم؟ (هیمن)

۱۰. کیشەى پیشگره کان (بۆ نمونە «هەل، دا، را، وەر، دەر)

ههروهک له بهشى ریزماندا باسمان کرد، له ههموو دۆخهکاندا (چاوگ، کردار و ...) به
پیتی یه کهمى وشهى دواى خۆيانهوه ده لکین:

چاوگ:

که عه شقت کهوته ته نویراتی دل، عه قلم له سەر دەرچوو
به لى، دوو کهل به هه لگيرسانی کووره وا له دەرچوونا (همدی)

کردار:

له ملیا - بهختى من رهش بوو - به دەورى خالییا ئالا
له مل دەستى که هه لگرت زولف، به لیوی ئالییا ئالا (همدی)
خالی سەر کولمت به دەم بیته هه لیگرم ده خیل
نهک له مه عنادا بگورى مه تنه کهى، نوقتهى غه لته (همدی)

۱۱. نامرازی «ش» بۆ تەئكىد

كەوتە ھەر شوپىيىكى وشەو، دەيىت بە بەشىك لە وشەكە و پىيەو دەلكى:
تىغى بى مەيلى و جەفای ئەو نازەننە دل رەقە
جەرگى لەت كردم بە جارېك، ئەنجىويە سىنە شم (ھىمن)

۱۲. جىناوى نىشانەى «ئەم، ئەو، ئەف»

ئەگەر ئاوەلكردارى «كات» يان «شوين» يان بە دوادا ھات، پىيانەو دەلكىن و دەين
بە يەك وشە:

ئەوئىش ئەوسال كە لايىكى نەجاتى بوو لە ژېر دەستان
لە خۆشى ئەم و لاتە شاعىرىش بۆتە ھەزار دەستان (ھىمن)

ئەگەرچى شەو درەنگە ساقى بۆم تىكە كەمىكى تر!
كە وا ئەمشەو سەرى ھەلدا لە ناخمدە خەمىكى تر (ھىمن)

ئىمە ئەمشەو ھەرچى بى دەيكەين بە ئەييامى فەرەح
با بەعەيدىش بى جەژن، دەيكەين موخەققەق ھەر بە عەيد (خەمدى)

لە غورابى خەويداى، دوژمەنت بىدارە كوردە گيان
ھەلستە لەم خەو، ئىمروكە جەنگەى كارە كوردە گيان (ھىمن)
«نوكرەيى بىگانە ناكەم» ھاتە جى فەرمايشى خۆم
وا لە برسان و لە بەر بى بەرگى ئىمرو رەق ھەلاتەم (ھىمن)

چاپمهنه مانگ

به لام له وشه ی دیکه دا به جیا دهنوسری:

به دلته نگی له خه نده ی **ئهو** دهمه وا دیاره نا کا چه ز

له شه ککهر میسلی تووتی **ئهو** کهوی کوساره نا کا چه ز (حهمدی)

سه رنج

له هیندیک شویندا جیناوی نیشانه و ناوه لکرداری کات یان شوین به جوی دهنوسرین،
که ئه ویش ده ب له پرووی واتای رسته که وه دیاری بکه یین:

نیهایه ت **ئه م شهوی** ده یجووره وهخت و ساعه تی ماوه

یان:

ئه م رۆژی سالی تازه یه نه ورۆزه هاته وه

۱۳. کیشهی «ه» له کوتایی وشه دا

وهک ده زانین "ه" ههم پیتیکی نه بزوینه و ههم پیتیکی بزوین. ئه گهر "ه" وهک پیتیکی
نه بزوین له کوتایی وشه یه که وه هات به دوو شیوه دهنوسریت:

۱. "ه"

ئه لف. ههرکات بکه ویتته دوا ی بزوینی «ه» وه:

مه **ه** ئه گهر مه یلی نه زیره ی روومه ت و ئه برۆت نییه
ئه م که مال و نه قسه بۆ چی؟ یا به در بچ یا هیلال! (حهمدی)

مودده تیکه چاو ده گیرئ گه **ه** له خوار و گه له ژوور

به **ه** به **ه** چ رۆژیکی نه وه!

چاپمهنه مانگ

ب. هه ركات "ه" كه وته كوٽايي وشه يه ك كه هه له ي خوښندنه وه دروست بكات:

فيقه: جيقه، فيكه

فيقه: زانستتيكي ئيسلامييه

دهست به دهست چوو، تا گه يشته دهستي عه تتاري سه فيه (سه فيه: نه زان)

سه فيه: ناوه بو ژنان

يان وه ك وشه يه كي بيواتا بنويي:

شتتيكه بي شه بيه و جينس و فسل و كه شف و ته قريه (شه بيه: هاوتا)

شه بيه: وشه يه كي بيواتايه

۲. "ه"

له شويني ديكه دا پيويست ناكات له كوٽايي وشه كه دا به شيوه ي "ه" بنووسريت،

چونكه هيچ كام له و دوو سه رليشيوانه ي سه ره وه دروست ناكات:

له پيشمدايه زهر د و ماه و نهسته ميكي تر

دروست: ماه

خه جالته بووم له ئاقاري گونا، ئالوده يي من بوو

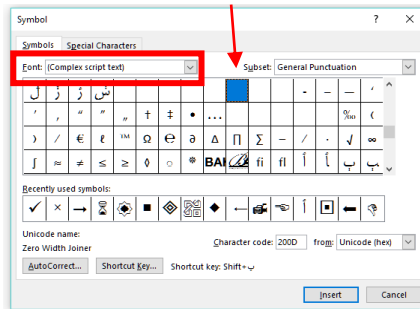
دروست: گونا

سه هم و نه سيب ي نه سلييه، به حسي گياه و گل نيبه

دروست: گياه

سهرنج: بۆ نووسینی ئهم پیتته بهم شیوهیه، ده‌بێ له پیتشدا "ه" بنووسن، دوايه لهم ئادره‌سه‌ی که له وێنه‌ی خواره‌وه‌دا هه‌یه، پیتته‌که درێژ بکه‌نه‌وه:

Insert → symbol

ئه‌گهر له ته‌خته‌کیلی سا‌زکرا‌وی به‌نده که‌لک وهرده‌گرن (که به نا‌وی شاسه‌نهم ب‌لا‌و بۆته‌وه)، بۆ درێژ‌کردنه‌وه‌ی پیتی "ه" ده‌توانن که‌لک له دوو کیلی «شیف + پ» وهرگرن.

١٤. "ئه" یان "ده" له کرداردا

له کرداردا له جیاتنی "ئه" ده‌نووسین "ده"، مه‌گهر له شیعرێ کلاسیکدا، یان له بابه‌تی وه‌ک رێژماندا، یان له چیرۆک و رۆمانیکدا که نووسهر ده‌بیه‌وه‌ی شیوه‌زاری قسه‌که‌ر نیشان بدات:

ئه‌ولباقی گوتی: «ئێوارێبه‌ک وهری بووم بۆ قۆز‌ل‌وو و قهره‌بێناکه‌م له جیب نابوو. دیم تارمایی بۆ لام دێ و له جهنده‌رمه‌ ئه‌چی، له د‌لا وتم کوره‌ که‌چ‌ل، مالت برمی!» (قازی، ره‌جیم. بێشمه‌رگه. هه‌ولێر: ئاراس، ٢٠٠٨)

وه‌ختی ئه‌که‌م نوێژی سه‌بێنی که‌ رۆژی رووت
هه‌لبێ: قه‌زایه‌ که‌ که‌ ره‌واجی ئه‌دا ئه‌دا (حه‌مدی)

۱۵. "یک"ی نه ناسراوی

زۆر جار "یک" که بۆ نه ناسراوی به کار دیت، به یی "ک" ده نووسریت یان ده گوتریت. بیجگه له شیعر، یان له شوینیک که بۆ نمونه ده هیندریتهوه، وا باشته به "یک" بنووسریت:

عه زری بکه ن مه عاسی مه حزم من و ئه ویش
ئه لتافی مه حزه، دیاره چ **حوکمی** بدا بدا (همدی)

۱۶. «بی» له جیات «بیی» (۲ "ی" له جیات ۳ "ی")

هیندیك وشه به دوو "ی" کۆتایی پی دیت، که له کاتی ئیزافه کردن له گه ل وشه یه کی تر دا ده بنه ۳ "ی". له شوینانه دا هه ر به ۲ "ی" ده نووسریت:
ئاوایی + ترکاشه — ئاوایی ترکاشه (نانووسین: ئاوایی ترکاشه)
له کۆتاییه کانی ئەم سه ده یه دا (نانووسین: له کۆتاییه کانی ...)

تووهری **بی** خه لکی که دی، وا کلکی گرته ناو گه لۆز
دوژمنی خویری، وه کوو ریوی له ترسی داری کورد (هیمن)

۱۷. «یای نیسبهت»

نیسبهت (وه پال دان) له کوردیدا زۆربه ی جار به هۆی پیتی "ی" له کۆتایی ناودا ده کریت:

پینجوتین: پینجوتینی، بۆکان: بۆکانی؛ ئه حمه دئاوا: ئه حمه دئاوایی؛ ترکاشه: ترکاشی

سه رنج

ئەو ناوانەى خۆيان بە پىتى "ى" تەواو دەبن، پىويست ناکا "ياى نىسبەت" يان بخريته پال:

سليمانى: کامهران سليمانى؛ ئاميدى: ئازاد ئاميدى

١٨. جيناوى لكاو

ئەگەر جيناوى لكاو (ضمير پيوسته)، كهوته نيوان **پيشگري ساده** و **کرداره كهى** دواى خۆيهوه، به يه كهوه دهنوسرين:

هەل: هەلمگرن؛ هەليانكەن؛ هەلمانكيشن؛ هەلمانمەواسن؛

دا: داماننەنا؛ دايانخەن؛ دايبەرە؛

را: رايانده گرین؛ رامكيشه؛ رامپەرینه؛ راشيناپەرینن؛

وهر: وهرمانگرتايه؛ وهرينه گرت؛ وهريانسوورينه.

سه رنج

بۆ کرداره كانى ديكه سهيرى بهشى کردارى داريزاو و ليكدراو بکهن.

١٩. ئيزافهى ناديار

ئيزافهى ناديار چهشتىك ئيزافهيه كه بهى «ى» ديت و له هينديك وشهى وهك: "خاوهن"، "ساحيب/ساحب" و هى تردا ههيه. ئەم چهشنه وشانهش به نيوهمه ودا له گەل وشهى دواى خۆيانهوه دهنوسرين:

چاپمه‌نه مانگ

ته‌شه‌ببوس کا به سه‌گ بۆ ده‌فعی گورگان، حه‌قیه **خاوه‌ن مه‌ر**
خاوه‌ن مه‌ر واته **خاوه‌نی مه‌ر**

شه‌خسی **ساحیب نیعمه‌ته** مه‌عرووزی فیتنه‌ی رۆزگار
ساحیب نیعمه‌ت واته **ساحیبی نیعمه‌ت**

ئه‌م چه‌شنه و شانه به شیوه‌ی "ئیزافه‌ی دیار" یش دین؛ واته "یای ئیزافه" ده‌گرن:
ناسمان و مانگ و رۆژ و ئه‌نجومم دی، تیگه‌بیم
ساحه‌بی **خه‌یمه** و سه‌را و شه‌می ئاوێزانه ئه‌رز (حه‌مدی)

له‌بار و قیت و قۆزه **خاوه‌نی زبیر** (هیمن)

٢٠. ژماره

چاو له‌م دوو پرسته‌یه بکه‌ن:

تا ١٠ شه‌و ناییمه‌وه. (**ده‌شه‌و**: لیره‌دا ماوه‌یه‌کی ده‌شه‌وی نیشان ده‌دا.)

تا ١٠ **ی** شه‌و ناییمه‌وه. (**ده‌ی شه‌و**: لیره‌دا کاتژمیر نیشان ده‌دا.)

هه‌رکات ژماره، به پیت نه‌نووسرا، ده‌بی له کاتی خویندنه‌وه‌دا چۆن ده‌خویندریته‌وه (واته
دوای ژماره‌که چ شتیکی لێ زیاد ده‌بی)، له نووسیندا هه‌ر به‌و شیوه‌یه بنووسری. له
دوو پرسته‌ی سه‌ره‌وه‌دا به هاتن و نه‌هاتنی "ی"، دوو مانای زۆر جیاواز دروست بوو.

۲۱. وشه‌ی بیانی

هه‌ر وشه‌یه‌کی بیانی هااته نیو زمانی کوردیه‌وه، به رینووسی کوردی دهنوسریت:
ارض: ئه‌رز؛ عثمان صبری: عوسمان سه‌بری؛ حبیب الله: هه‌بیوللا.

سه‌رنج

هه‌رکات خویندنه‌وه‌ی وشه‌که ناخوش بوو، یان ناوی که‌س یان شوینیک بوو، یان
ئه‌گه‌ری سه‌رلیش‌یوانی خوینه‌ری تیدا بوو، ده‌کری له پاره‌ه‌قیدا ناوه‌که به شیوه‌ی
بیانیش بنووسریتته‌وه:

موحه‌مه‌د، ئه‌حمه‌دی مورسه‌ل، مونیری مینه‌ر و مه‌حفه‌ل

به‌شیری ئاخیر و ئه‌وه‌ل، نه‌زیری خویش و بیگانه (نالی)

نه‌زیر (نذیر): تو‌قینه‌ر، ئاگادارکه‌روه

شه‌بییه‌ی زولف و خال و روومه‌ته سه‌فحه‌ی مجه‌وه‌هر خه‌ت

نه‌زیری سه‌روی قامه‌تیه به‌ره‌عنایی، موشه‌ججه‌ر خه‌ت (نالی)

نه‌زیر (نظیر): هاوتتا، هاوشیوه

یان:

ئه‌ساس (اساس: بناغه، پایه)

ئه‌ساس (اثاث: که‌ل‌وپه‌لی مائی)

۲۲. پیتی ده‌رنه‌براو

له زمانی فارسی و عه‌ره‌بیدا هیندی‌ک جار له بریک وشه‌دا پیت یان پیتگه‌لیک هه‌ن که
ناخویندرینه‌وه؛ ئه‌م پیتانه له‌و زمانانه‌دا دهنوسرین به‌لام له زمانی کوردیدا نانوسرین:

فارسی: قوم و خویش (ده‌خویندرینه‌وه: خیش)

عهره بی: خَلَقَ السَّمَاوَاتِ (ده خویندریتتهوه: خَلَقَ السَّمَاوَاتِ)

له کوردیدا وشه ی وامن نییه که پیتیکی تیدایی بنووسری به لام نه خویندریتتهوه؛ له کوردیدا وشه به ههر شیوهیه ک بخویندریتتهوه، ههر بهو شیوهیه ده نووسری و به ههر شیوهیه ک بنووسری، ههر بهو شیوهیه ده خویندریتتهوه؛ واته خویندنهوه و نووسینی وشه یه کدهسته.

خۆشه سهر شانم به باری زهحمه تی دنیا بی ریش
تا قیامت، نه ک به باری میننه تی نامهرد و خویش (حمدی)

بوته دهستورولعه مه ل ئهم قافیانه بو جیهان
ریش و خیش و نیش و ئیش، میس و پیش و کیشه کیش

قهوم و خیشم به جی هیشت / له دهشتی شارویرانی
وه دوای یاری ده کهوم / نه کیشم په شیمانی (حه سه ن زیره ک)

23. ناوی تاییه تیی لیکدراو

ئه گهر ناویک له دوو بهش پیک هاتبوو، یان به بی مهودا یان به نیوه مهودا دنووسری؛
بو ئه وه ی خوینهر وا بیر نه کاته وه که ئه مه ناوی دوو که سه:
محمه د ئه مین (به بی مهودا: له بهر تاییه تمه ندیی پیوه نه لکانی پیتی "د")
حه سه ن عه لی (به نیوه مهودا: له بهر تاییه تمه ندیی پیوه لکانی پیتی "ن")

محەمەد ئەمىن شامحەمەدى (ناۋى چىرۆك نووسىچى كوردە و لە بۇكان دەژى؛ ھەردوو ناوھە كە بۆ يەك كەسە و لە دوو بەش پىك ھاتوو؛ نالپىن "محەمەد ئەمىن"؛ واتە لە بەينى دوو بەشە كەدا مەودا داناندرىت).

24. كىشەى "چ"

"چ" چەندىن واتاى ھەيە و لە ھەمووياندا وشەيە كى سەر بەخۆيە و ھەموو كات لە گەل وشەى پاش و پىش خۆيەو مەوداى ھەيە:

1. لە جىگەى "يان" دىت: چ بخوازى، چ نەخوازى؛
2. چەند: چ خۆشە ئازادى!؛
3. بۆ پرسىار: چ دەلىى؟؛
4. ھىچ: چ كىتىيىكم نە كرى؛
5. وشەى حاشا، بە واتا "نە": تۆ دەچى بۆ شار؟ چ.

سەرنج

تەنيا لە ھىندىك زاراوھى كوردىدا لە جياتى "ش" (بۆ تەنكىد) لە كۆتايى وشەدا دىت و پىيەو دەلكى: منىچ: منىش

تكايە لەم شىعرانى خواروھدا خۆتان واتاى "چ" بىيننەوھ:

چ خۆشە عىشق و سەرمەستى، چ خۆشە!

چ خۆشە ژىن بە سەرمەستى، چ خۆشە!

چ تالە كۆيلەتى و دىلى، چ تالە!

بە كەم بى ژىنى وا پىر ئاھ و نالە! (ھىمىن)

هه‌موو عه‌مری ئه‌به‌د تئیدا نییه خووشیی ده‌میک مه‌ستی
خدر ئاوی هه‌یاتی بو چ بوو، فیری شه‌رابی با؟ (هیمن)

نایی قه‌ت ناله‌ی جو‌دایی بی ئه‌سه‌ر
جا چ نه‌ی بی‌کا، چ پیاوی ده‌ربه‌ده‌ر (هیمن)

خالبه ندى

له ههر زمانیکدا هیندیک نیشانه ههیه که خویندنه ره کانی، بۆ دروست خویندنه وهی ده قیک که لکیان لئ وهرده گرن؛ بۆ نمونه سهیریکی ئهم رسته یه بکه ن:

بۆچی تانیۆس دوای چوونه دهر له گوندئ له گه ل کابرای چه رچی
گه رابۆوه تا له سه ر ئه و گاشه به رده دانیشی؟

ده توانین ئهم رسته یه به دوو شیوه بیخوینینه وه به دوو واتای جیاوازه وه:

۱. بۆچی تانیۆس دوای چوونه دهر له گوندئ له گه ل کابرای چه رچی، گه رابۆوه تا له سه ر
ئه و گاشه به رده دانیشی؟

له م خویندنه وه یه دا، تانیۆس و کابرای چه رچی، هه ردووکیان **پینکه وه** چوونه ته ده ری و
تانیۆس **به ته نیا** گه راره ته وه.

۲. بۆچی تانیۆس دوای چوونه دهر له گوندئ، له گه ل کابرای چه رچی گه رابۆوه تا له سه ر
ئه و گاشه به رده دانیشی؟

له م خویندنه وه یه دا، تانیۆس **به ته نیا** له گوند چۆته ده ری و کابرای چه رچی **له وسه ررا**
له گه لی هاتۆته وه.

به پئی رۆمانه که خویندنه وهی یه که م دروسته.

گرنگترین نیشانه کان:

خال (نقطه)

شکل: .

بۆ راههستانی تهواوه و لهه شوینانه دا دیت:

۱. له کۆتاییی هه موو رسته یه کدا، جگه له پرسپار و سه رسورمان. وه ک:

نه ورۆز یه که م مانگی کوردییه.

دوینی نامه که م نووسی.

سه رنج: رهنگه کرداری نیو رسته که، لابراییت: چه خواری گورگ، چه خواری سوار.

۲. له دواى کورتهوه لامه کان:

لیم پرسى: «چووی بۆ کتییخانه؟» گوتی: «به لئ.»

۳. له دواى نیشانه کورت کراوه کان. وه ک:

ع. ش. هه ژار (عه بدولره حمان شه ره فکه ندى)

پینغه مبه ر (د.خ.) (دروودی خودای له سه ر بئ)

سالی ۱۳۵۷ ی ک. ه. چووم بۆ بۆکان. (کوچی هه تاوی)

سه رنج

ئه لف. ئه گهر نیشانه ی کورت کراوه دوو یان چه ند پیت بوون، پنیویست به دانانی خال

ناکات: **بی بی سی**؛ به لام ئه گهر یه ک پیت بوو، دانانی خال پنیویسته.

ب. له هیندی ک نیشانه ی کورت کراوه ی به ناوبانگدا پنیویست به دانانی خال ناکات:

ناتۆ.

چاپمهنه مانگ

۴. له دواى گيرانه وهى ناراسته وخؤ يان رسته ي پرسيا ريبى ناراسته وخؤدا:
له هاوړيکه مم پرسى چهنډ رۆژ ده چي بؤ گهران.
۵. دواى ژماره يان پيتى كوردى و لاتين بؤ جوئ كړدنه وهى بابه ته كان له يه كتر. وه ك:
۱. ئه لف. A.
۲. ب. B.
۳. پ. C.

سه رنج

له م شوپنا نه دا دانانى خال پيويست نيبه:

1. له دواى روون كړدنه وهى پاوه ره قيبى يه ك وشه يي:

1. پيدا چوونه وه

ئه گهر پاوه ره قى به شيوه ي رسته بوو، له كوتايى رسته كه دا خال داده ندرپت.

2. شروفه ي وينه، ژيرنووسى خسته كان، ئه گهر رسته نه بوون:

وينه ي 1: عه زيز خانى سهردار له ته مهنى لاويدا

3. سهرديپرى كتيب، وتار، هه وال؛ ته نانه ت ئه گهر رسته يه كى ته واو يش بى:

زيندووم بؤ ئه وهى بگيرمه وه

4. رسته يه ك كه به دواى ئه ودا «و» (واوى پيونه ندى) دپت.

شپوهى نووسين

خال ده بيت بلكينرپت به وشه ي پيش خو به وه و بوشايى هه بيت له گهل وشه كه ي دواى خويدا.

چاپمەنە مانگ

بۆر (وېرگول، كاما)

شکل: ،

بۆر نیشانەى پشووېه كى كورته و نیشان دەدا كه بەشه كانى ئەملا و ئەولای رسته كه پتوهندىيان پتېكه وه ههيه. بۆر، چاره سهرتېكى باشه بۆ رستهى دوور و دريژى پشووبر. بۆر له م شوپنا نه داده نرېت:

۱. له نيوان دوو رستهى مه رج و وه لامه كه يدا، يان له نيوان رستهى پايه و په پره ودا: دز و مال خو ئە گهر يه ك بن، گا له كولانه وه سهر ئە خهن. له گوئدهى من لىي له داىك بووم، گاشه به رده كان ناويان ههيه.

۲. بۆ پتوهندىي وشه كان، رسته كان و دهسته واژه كان (له م شوپنا نه دا پيش دوايين وشه، واوى پتوهندى دپت):

ئە و شتانهى پتوويستمانن ئەمانه ن: خوئ، برنج، پيواز، هيلكه و روڻ. راپه رىنى كورى جان پولا، كاره ساتى قه لاي دمدم، كوشتارى موكرىيه كان و زور كاره ساتى ديكه له سه رده مى سه فه وييه دا روويان داوه.

سه رنج: له دوو شوين، بۆر داناندرېت، مه گهر زور پتوويست بى:

۱. دواى «واوى پتوهندى» - كه ده بېته هوى پتوهندىي دوو به شى كوتايى (نموونهى ئەلف) -

۲. دواى به شى كوتايى (نموونهى ب):

ئەلف: كاپان و تابان، سهروه و شادى و خه زال و كه ژال پتېكه وه خوشكن.

ب: پەرەئەستاندنی زولم و زۆر، نەدارى و ھەژاری خەلک، تیکەولیکەى بارودۆخ و سەرھەلدانى ناپاکىی ئەخلاقى، سەردەمى عوبەیدی پر کردبوو لە ناھومیدی و رۆژەرەشى.

۳. لە دواى قەیدەکان لە سەرھەتای رستەدا:
دوچار، ئەم شاعیرە بە نووسینی رۆمانیک خۆى لە دنیای شیعەر جوئ کردەو و ھە کوو
رۆمان نووسیش ناوبانگى دەرکرد.
بە واتایە کى تر، کتیبى مندالان لە ئیستاکەدا سەرنجى مندالان بۆ لای خۆى راناکیشى.

۴. ھەرشوئینیک خوینەر بخاتە گومان و دوودلییەو ھە کە رستە کە بە دوو واتا تیبگات. بۆ
نموونە:

عەلئەدین سەجادی لە "گەشتیک لە کوردستانا"دا ئەلئ: «... لە
پاش ھەرگرتى ئەم ئاگادارییانە لە گەل مفتى بە ئۆتۆمبیل ھاتینەو ھە
سۆلاق».

ئەم رستەیە بە دوو شیوہ دەتوانى بۆر ھەرگرتى و دوو واتای جیاوازی ھەبى:
ئەلف. «... لە پاش ھەرگرتى ئەم ئاگادارییانە، لە گەل مفتى بە ئۆتۆمبیل ھاتینەو ھە
سۆلاق».

واتە عەلئەدین بە تەنیا ئەم ئاگادارییانەى ھەرگرتوو، و ویرای مفتى ھاتووئەتەو ھە
سۆلاق؛ ھەر ھە کە لە کتیبە کەشدا وایە.

ب. «... لە پاش ھەرگرتى ئەم ئاگادارییانە لە گەل مفتى، بە ئۆتۆمبیل ھاتینەو ھە
سۆلاق».

عەلائەدەين و موفتى پىنكەوھ ئەم ئاگادارىيانەيان وەرگرتووه و پىكىشەوھ ھاتوونەتەوھ بۆ سۆلاڧ. بە خوڭندەنەوھى كىتپەكە بۆمان دەردەكەوڭ كە سەجادی بەتەنیا ئاگادارىيەكانى وەرگرتووه و دوايە لەگەل مفتى ھاتوونەتەوھ بۆ سۆلاڧ.

يان برواننە ئەم شىعەرەى مەحوى:

لە دووربى ئەو، كورە فرسەتتە با زوو بمرى ئەى «مەحوى»!
مەبادا بىتتەوھ بۆ كوشتنى تۆ رەنجە كا بازوو

لېرەدا گراوھكەى مەحوى دەبىتتە ئافرەتپىك و وشەى «كورە» بۆ دنەدان و ھان دانە. بەلام ئەگەر شوڭنى بۆر بگۆرڭن، گراوھكە لە كچەوھ دەبىتتە كور؛ ھەربۆيە خوڭنەر سەرى لى دەشىوڭ، چونكە لە زۆر شىعەرى شاعىرانى فارس و جارجارەش كورددا گراوى كور (نېر) ھەبووھ:

لە دووربى ئەو كورە، فرسەتتە با زوو بمرى ئەى «مەحوى»!
مەبادا بىتتەوھ بۆ كوشتنى تۆ رەنجە كا بازوو

۵. كاتىك دوو وشەى لەيە كچوو بە دواى يە كدا بڭن، بۆ ئەوھى خوڭنەر تووشى ھەلە خوڭندەنەوھ نەبىت، لە نڭوان دوو وشە لەيە كچووھ كەدا بۆر دادەندرىت:
ئەم شەرە، شەرە بەناوبانگەكەى دەربەندى بازىانە.

۶. بۆ جيا كوردنەوھى ژمارەكان، ناوڭشانى شوڭنىك يان زانباريەكانى كىتپ ناسىيەك.
وھك:

ناونیشان:

بوکان، بولواری ماموستا هه‌زار، شه‌قامی زه‌یتوون، کوڵانی سرووشی ۱۵، مالی هه‌زار.

ژماره:

عه‌لاه‌دین سه‌جادی له به‌رگه‌کانی ۱، ۳، ۴، ۶ و ۸ ی رشتە‌ی مرواریدا هیندی‌ک په‌ند و مه‌سه‌لی کوردی یادداشت کردوه.

سه‌رنج

له‌م جوړه شوینانه‌دا ژماره‌کان له راسته‌وه بو چه‌پ دهنوو‌سریڼ و له دوایین ژماره‌دا له حیاتی بوړ، «و» داده‌ندریت.

سالی ۱۳۹۶، ۲۵۰۰۰۰۰ که‌س له‌م هه‌لب‌ژارنده‌دا به‌شداربیان کرد.

کتیب‌ناسی:

سه‌جادی، عه‌لاه‌دین. گه‌شتیک له کوردستانا. بانه: مانگ، ۱۳۹۷.

سه‌رنج

له‌م شوینانه‌دا هه‌رگیز که‌لک له بوړ وه‌رمه‌گرن:

۱. له شی‌عردا ئه‌گه‌ر وشه‌کان به «واوی پیوه‌ندی» پیکه‌وه هاتیبیتن، له به‌ر تیک‌چوونی کیشی شی‌عره‌که:

بینی هه‌ر که‌سی برژانگ و ئه‌برۆ و چاوی مه‌ستی تۆ
ئه‌لی خوین‌ریژه ئه‌م مه‌سته، به ئیستیدلالی هه‌ر سیتا (حه‌مدی)

وه‌ک محه‌ک، سه‌نگی فه‌لاکه‌ت ته‌جره‌به‌ی عالم ده‌کا
که‌لکی بو کسه‌ نه‌بووه باب و قه‌وم و ئه‌ولاد و برا (حه‌مدی)

چاپمهنه مانگ

۲. پيش «و»، «يا»، «که وايه»، «دوايه» و وشه‌ی پيوهندي و کردار؛
۳. دواى «که»، «ئه گهر»

۷. له پيش نامرازى ليکدهرى «نه ... نه»، «يان»:
نه تو هاتيووى بو کوپوونه‌وه که، نه ناراسى هاوريٲ.
يان بچو ئه و شتانه م بو بکره، يان خهريکى ده‌رسه کانت به.

۸. به دواى ئه و جوړه وشانه‌دا ديٲ که گوته يان رسته ده‌ست پيده کړيٲ، بو ئه‌وه‌ى زوړتر ده‌ربکه‌ون. وه‌ک: «به‌لى»، «نا»، «نه‌خير»، «باشه»، «وايه» و هى تريش.
به‌لى، نامه‌که م نارد.
نا، له و کاته‌دا ناتوانم به‌شدار بم.

۹. ده‌توانري له برى «که» ي ليکده‌ر له رسته‌دا به‌کار به‌پيٲريٲ. وه‌ک:
سوپاست ده‌که م، سه‌رت له دام.

سهرنج: بوړ ده‌ي بلکيٲري به وشه‌که‌ى پيش خوٲيه‌وه و مه‌وداى هه‌بي له‌گه‌ل وشه‌ى
دواى خوٲيدا.

جووتبۆر (دو وىرگول) شەكل: ، ، ، ...

۱. لە سەرەتا و كۆتايى ئەو جوۆرە وشە و دەستەوازانەدا دى، كە وەك تىپهەلكىشىكى گوتەبرىن بە كار دەهينرين؛ بەلام لە راستيدا شتىكى سەرەكى نين. وەك: تۆ، وەك بزائەم، بەلئىنە كەت لە بىر چۆتەو. ئەم كىتتە، قسە كەشت پى دەبرم، زۆر كۆنە. ئىستا، بۆ نموونە، بروانە ئەم شىعرە!

۲. لە سەرەتا و كۆتايى ئەو رستە يا دەستەوازانەى كە بە شىوہى ئاوەلناو، بەدەل، رستەى روون كەرەو، شى كەرەو، دۆعايى يان گوتەبر دىن: پادشای سەفەو، شاعەباس، بەرەو قەلاى دمدم لەشكرى هينا. (بەدەل) مامۆستا هەزار، گۆرى پر بى لە نوور، زۆر كىتتە بەنرخى پيشكەش بە كىتبخانەى كوردى كرد. (رستەى دۆعايى) حكومەتى عوسمانى، كە لەو كاتەدا زۆر تەنگەتاو ببوو، ئوردوو بەكى لە قۆمانداى سەدرولنەعزەم و سەردار عوسمان پاشادا ناردە سەر ئيران. (رستەى روون كەرەو)

سەرنج

ئەگەر رستەى بەدەلى و گوتەبر دوور و دريژ بوو، يان لە رستەى گوتەبردا «بۆر» هەبوو، وا باشتەر لە تەقەل كەلك وەر بگيرين: مامۆستا هيمن - بەرپۆه بەرى گۆقارى بەناوبانگى سروە و شاعىرى نازادى خواز و لايەنگرى خەلكى ئاسايى - لە نيو خەلكدا و بۆ خەلك ژيا.

نیمه دهزائین که بوونی کاک محمهد - ههلبهت، نهگهر بیت - دهوریکی گرینگی له برپاره کانماندا ههیه.

۳. ته نیا یه ک وشه ی دهورگیراو قسه که بیریت و واتای رسته که بیچرینیت. وه ک: کچه کهت، نازی، شیتی کردووم.

خال بۆر (نقطہ ویرگول)

شکل:؛

بۆ راوہستانیکی زۆرتتر له بۆر و کہمتر له خالہ. لهم نیشانہیہ زۆر کہم کہ لک وەرده گیردری. شوپنہ کانی کہ لک وەرگرتن لهم نیشانہیہ بریتین له:

۱. له کاتی ژماردن و دابہش کردنی به شه جیاواز به لام پیوہندیدارہ کان به حوکمیکی گشتی به شیوہی لیست، ریزبہندی، ژماربہندی یان به بی ژمارہ و دوابہدوای یه کتر: له سہردهمی سہفہویبہدا کورد ئەم کارہساتانہی به سہردا ہات: راپہرینی کوری جان پۆلا؛ کارہساتی قہلای دمدم؛ کوشتاری موکریبہ کان و کوژرانی سہرۆکہ کانیان.

ئیمہ له بهشی پیداچوونہوہدا ئەم ئامانجانمان گرتۆتہ بہر:

ئەلف. وشہ کان به شیوہیہ کی دروست بنووین؛

ب. دەق به ہاسانی بخویندریتہوہ؛

پ. دەق به خیرایی و به بی گری وگۆل بخویندریتہوہ.

سہرنج

۱. ہہمیشہ پاش دوایین بابہت، بۆ نیشان دانی تہواو بوونی رستہ، خال دادہنیین.

۲. له کاتی بژاردنی بابہتہکاندا دەبی رستہ کان یه کدہست بن؛ یان چاوگدار بن یان رستہی تہواو. کہ واہ ئەم شیوہیہی ژپرہوہ نادرستہ:

هۆکارہ کانی پیس بوونی ہہوا بریتین له:

ئەلف. بوونی پیسکەرہ کان له نیو شارد؛

ب. گۆرانی ئاو و ہہوا؛

پ. ہہوا له بہر بوونی مالہ چہندنہۆمیہ کان ہات وچۆ ناکات.

چاپمەنە مانگ

دەبىي بەشى سېھەم وە کوو دوو بەشەكەى تر بە شىوہى چاوغ بنووسرى: هات وچۆنە كوردنى ھەوا لە بەر بوونى مآلە چەندنهۆمىيە كان.

۲. لە جىياتى خآل، لە پىش رستەى روون كەرەوہ يان تەواو كەر كە لە دواى رستەى پىشووہە ھاتبى، بە لآم واتاى رستەى پىشووش ھەر خۆى تەواو بى: ئەم وت وويژانە ھىچ ئاكامىكى نىيە؛ ئە گەر ولاتانى كەنداوئىش بەرھەلستى بىنەوہ، رەنگە بىتتە ھۆكارى مشت و مپرىكى درىژخايەن لە نيوان لايەنە وت وويژ كەرە كاندا.

۳. لە رستەى ليكدراودا لە دواى كردار و لە پىش وشەى روونكەرەوہى وەك «بۆ نموونە، واتە، وە كوو، چونكە، كە وايە، بەو پىيە، ھەر لە بەر ئەوہ، بەم شىوہى، ...» .
وہك:

رۆيشتن كردارىكى تىنە پەرە؛ واتە پىويستى بە بەركار نىيە.

سەرنج: دەبىي لە پىش خآل بۆردا كردار ھەبىت؛ دەنا لە شوئى جيا لەمە لە بۆر كەلک وەر دە گرىن:

مىژوونووسى كوردى، واتە نووسىنى مىژووى تايبەت بە كورد، دەگەر پىتتەوہ بۆ كۆتايى سەدەى شانزەھەم.

۴. بۆ جيا كوردنەوہى دەستەواژە كان يان رستەى مەرجدار كە چەند نىشانەى بۆرى تىدا ھاتبىت، لە جىياتى بۆر، كەلک لە خآل بۆر وەر دە گرىن:

ئە گەر دەولەت نەتوانى ئەركەكانى خۆى كە داين كوردنى ھىمنايەتى، پاراستنى مافەكانى خەلک، ھاسان كوردنەوہى ياساكان و بابەتى لەم چەشنەى، بە باشى بەرپۆھە بيات؛ خەلک بە دىتتى كەمترىن كەم و كورى، وە پآل دەولەتى دەدەن و ئەو بە تاوانبار دەزانن.

۵. بۆ جياکردنه‌وه‌ی ئه‌و رستانه‌ی له باری شينواز و واتاوه به سه‌ربه‌خۆ ديارن، به‌لام له رسته‌یه‌کی دوور و دريژدا ماناگانيان پتوه‌ندييان پیکه‌وه هه‌یه:

سبه‌ی ته‌له‌فونم بۆ بکه؛ ئه‌وده‌م وه‌لامت ده‌ده‌مه‌وه.

جووت خال (دو نقطه)

شکل: :

۱. له پیش ناخاوتتیکه‌وه یان بابه‌تیک که وه ک خوئی بگپردرپته‌وه، یان نووسرابیت: ئاسۆ وتی: «من خه‌لکی کوردستانم».
۲. له دواى باسیک، که پئویستی به ته‌فسیر و رافه و لیکدانه‌وه بیت؛ زۆر جار له پیش ئه‌م رستانه‌دا ده‌سته‌واژه‌ی وه ک «بریتین له»، «به‌م شیویه» و ... دیت: میرنشینه کوردیه‌کان بریتی بوون له: ئه‌رده‌لان، سۆران، بادینان، بابان، هه‌کاری و بۆتان.
۳. پیش هینانه‌وه‌ی نمونه؛ له جیات «بۆ وینه»، «وه‌کوو»، «بۆ نمونه».
- ئاسمانی ئه‌ده‌بی کوردی پره له ئه‌ستیره‌ی دره‌وشاوه: نالی، مه‌حوی، گۆران، هیمین و هتد.
۴. پیش رسته‌ی روون که‌روه، بۆ سه‌لماندن بابه‌تیک، یان پیش درپژهدان به بابه‌تیک که به کورتی ئاماژه‌ی پێ کراوه، یان بۆ هینانه‌وه‌ی هۆکاریک: ئاکامی ئه‌م رووداوه چاوه‌روان نه‌کراو بوو: ده‌وله‌ت ده‌ستی له کار کیشاوه. پرۆژه که راگیرا: که‌ل‌وپه‌ل دره‌نگ گه‌یشت؛ کاریگه‌ر نه‌بوو؛ پوولیکی باشمان به ده‌سته‌وه نه‌بوو و نه‌خشه‌که‌شیان هیشتا په‌سند نه‌کردبوو. له سالی ۱۳۲۴دا رووداویکی گرنگ له ولاتدا رووی دا: کۆماری کوردستان سه‌رکه‌وت.

چاپمهنه مانگ

۵. له گيړانه وهی وت ووېژه کاندای دواي ناوه کان دیت:
بازرگان: نه فندی عه یبه. له ۳۰۰ فلس فروفیلې چی ده کری؟
کریار: کاکه تو نیقاش مه که. نه مه تیجاره ته.
بازرگان: باشه نه فندی! باشه!

۶. پیش لیکدانه وهی واتای وشه. وه ک:
شهمه نده فەر: قه تار

۷. بو جیا کردنه وهی به شه کانی کاتزمیر، ناوی سووره و ژمارهی ثایهت، لاپه ره و سال له
سهرچاوهی نیو ده قدا.
۲۰:۱۰ (کاتزمیر ۱۰ و ۲۰ خوله ک)
به قه ره ۲: ۸ (سووره ی به قه ره که دووه م سووره یه، ثایه ی ۸)
قزلجی، ۱۳۹۱: ۵۴

سهرنج

۱. جووت خال ده بی بلکینری به وشه کی پیشیه وه و بوشایی هه بی له گه ل وشه ی
دواي خویدا.
۲. دواي سهرديزه سهره کیه کان دانانی جووت خال پیویست نیه؛ جووت خال نه وکاته
له دواي سهرديردا دیت که پاش نه و بابه تیک هاتیت:
ریزمانی کوردی: ناوه لئاو

سڀ خال (سه نقطه)

شکل: ...

نیشانه‌ی هه لپه ساردنه و له م شوینانه‌دا دیت:

۱. بۆ نیشان‌دانی دریزه‌ی بابته و له جیاتی وشه‌گه‌لی وه‌ک: «هه‌تا دوایی»، «هی تر» و ...
قالبه‌کانی شیعر بریتین له: غه‌زل، قه‌سیده، مه‌سنه‌وی ...

۲. بۆ نیشان‌دانی بابته‌ی لاپراو و قرتاو له سه‌ره‌تا، نیوه‌راست و کۆتایی نووسراوه‌یه‌ک‌دا:
... له بیچمی وا ده‌رکه‌وت که له میژووی ئه‌و خانه‌دا هه‌وه‌لین جاره شتی وا ده‌بیسی.
ئه‌فه‌ندی په‌یدا بوو ... به‌ روویه‌کی گرزه‌وه هات دانیشته.

۳. له جیات ناوی «ئه‌للا» یان بۆ داپۆشینی ناوی که‌سیک:
کابرایه‌ک به‌ ناوی ... زه‌نگی بۆ کاک ب... لێدا.

۴. بۆ نیشان‌دانی وشه‌ یان بابته‌ی که‌وتوو له‌ نوسخه‌ی ده‌ست‌نووسدا:
مه‌ستوره‌ که‌ حه‌سنا و ئه‌دییه‌ به‌ حیسابی
هاته ... ئه‌مشه‌و، به‌ چ نازیک و عیتابی!

۵. بۆ نیشان‌دانی کیشانه‌وه‌ی وته‌ (به‌تایه‌ته‌ له‌ فیلمنامه، شانۆنامه، چیرۆک و رۆماندا):
«له‌ دنیا‌دا ... هه‌ر ئه‌م تووتیبه‌م ... هه‌بوو ... وه‌ک چاوتان ... ئاگاتان ... لێی بئ
...» ئیدی ده‌نگی لێوه‌ نه‌هات.
بن‌میچ له‌ پر ... رووخا.

سه رنج:

۱. ژماره ی ئه و خالانه ته نیا سێ دانهن، نه زیاتر نه که متر. ههندی کهس له خۆرا ئه و خالانه به که یفی خۆی داده نیت؛ ئه وه هه له یه و ده ییت ته نیا سێ خال بن و به س.
۲. سێ خال له نووسیندا وه ک وشه یه کی سه ربه خۆ سه یر ده کرد ریت و ده بی له پیش و له دوا ی سێ خالدا مه ودا هه بی.
۳. دوا ی نیشانه ی سێ خال له کو تایی رسته دا، پیویست به خال ی کو تایی ناکات؛ به لام نیشانه ی پر سیار و سه رسورمان راسته وخۆ دوا ی سێ خاله که و بی بۆشایی دین.
۴. ئه گه ر با به تیک هه تا کو تاییه که ی و به ته واوی لابه راوه و قرتاوه، له جیات سێ خال، که لک له «هتد» وه رده گرین.

پرسیار (پرسیش)

شکل: ؟

۱. بۆ رسته‌ی پرسپاری یان ته‌ئکیدى:

له کابرام پرسى: «ئەم کتیبەت له کوی کریوه؟»

بۆ نازانی ئیستا که کاتزمیر چەندە؟ (پرسیاری ته‌ئکیدیه؛ واتە دەزانى، بەلام بۆ ته‌ئکید وهبیری دینتته‌وه.)

سەرئنج

له‌م شویتانه‌دا له جیاتى نیشانه‌ی پرسپار که‌لک له خال وه‌رده‌گرین:

۱. ئە‌گەر پرسپاره‌که بۆ تکاکردن یان دەستووردان بی‌ت: ده‌کری سبه‌ینى بتانینم.

۲. پرسپاره‌که ناراسته‌وخۆ بی‌ت: تکایه‌بفه‌رموون که‌ی له‌دایک بوون.

۳. سه‌ردی‌ری پرسپاره‌که بۆ‌هه‌ل‌کردنى‌بابه‌تیک بی‌ت: هۆکاره‌کانى‌گۆرانى‌ئاو و هه‌وا بنوسن.

۲. بۆ ده‌ربرینی شک و گومان له شتی‌ک. وه‌ک:

حه‌سه‌ن قزلی‌جی، سالی ۱۳۶۳ (؟) کۆچی‌دوایی‌کردووه.

۳. بۆ نیشان‌دانى‌گالته‌پینکردن و پى‌رابواردینیک. وه‌ک:

ئیمه‌له‌ولاتی‌خۆماندا کیشه‌به‌کمان به‌ناوی «خه‌می‌نان» نییه‌(؟)

سەرئنج

ئە‌م دوو به‌شه (۲ و ۳) ده‌بی‌بخری‌نه‌نیو که‌وانه‌وه.

۴. له گيرانه وهى راسته و خودا نيشانهى پرسىيار ده مي يتته وه:
سلاو و ماندوونه بوونى لى کرد و پرسيم: «ئهم ئاگره چيه و ا بى وچان هه ر خوشى
ده كهى؟»

سه رسورمان (تعجب)

شکل: !

به دواى ئه و وشه و رستانه دا دیت که مه به ستیان دهر برینی ئه و حالت و هه لویستانه ی خواره وه بی:

۱. بانگ کردن: بولبولی شهیدا! له ئه ترافی چه مهن بۆ ناله ته؟
۲. ئاگادار کردنه وه: هه ژار ئه و ماشینه لیت نه دا!
۳. سه رسورمان: له و جوانییه!
۴. داوا: ئه و لقانه مه شکینه وه!
۵. ئاوات: شه ویکی خووش!
۶. سلاو و چاک و چۆنی: به خیر بین!
۷. فرمان: خیرا به!
۸. دهسته و دامین بوون: دایکی ئازیزم!
۹. تووک و نزا: جوانه مه رگ بی!
۱۰. په سندر کردن: به راستی ئه م کتیه هه لده گری خه لاته که بیاته وه!
۱۱. سووکایه تی پیکردن: خهوت دیوه خیر بی!
۱۲. داخ و خه فته: زۆرم بی ناخووش بوو هیمن له تاقیکارییه که دهرنه چوو!
۱۳. گالته پیکردن:

گورگ و چۆپان! و شتر و قه زاز! زین و گای شیت!

میرووله و ته ختی سوله یمانی! عه فاریت و نگین!

۱۴. ته ئکید:

هۆشت بی! هه تا خوینی نه رژتووی گه ردوون،

تو خوینی کچی رهزان بریژه پیاله

۱۵. هۆشدار: جاده که ته سکه!

جووت کهوان (گیومه)

شکل: «»

۱. بۆ سه ره تا و کوتایی وتهیه ک که راسته وخۆ ده گیرد ریته وه و ناشکینری و ده ستکاری ناکری:

ئهمین زه کی به گ به م شیوه یه باسی خه یانه تی حاجی ئیبراهیم ده کا: «حاجی ئیبراهیم، زه مانى گرتنى شیرازی بۆ ئاغا محهمه د خان نووسیوو.» (زه کی به گ، ۱۳۹۷: ۵۰)

سه رنج

گیرانه وه ی راسته وخۆ ده بی له جووت کهواندا بی، به لام ئه گهر پتر له سی دیر بوو، گیرانه وه که بخریته پاراگرافیکی تازه وه و ئه م بهر و ئه وه بهری پاراگرافه که هیندیکی مه ودا (نیو سات تا یه ک سانت) له گه ل حاشیه کان هه بی؛ فۆنتی گیرانه وه که ش یه ک ژماره بچوو کتر له فۆنتی سه ره کیی ده قه که بیته:

ئهمین زه کی به گ به م شیوه یه باسی گرتنى شیراز ده کا:

«حاجی ئیبراهیم، زه مانى گرتنى شیرازی بۆ ئاغا محهمه د خان نووسیوو. ره ئیسی قاجار له قوماندای مسته فا خانا له شکرکی به ئیمدا ده وه نارد. له م لاره لوتف عه لی خان له فرسه تیکی مونا سیدا هه لیکوتایه سه ر ئه وه له شکره و له دواى شه ریکی قایم، شکاندی. ئاغا محهمه د خان که ئه مه ی بیست، سه فه ری ئیعلان کرد و قوه تیکی وای له قوماندای جان محهمه د خان و ره زا قولی خا ندا نارد که به گویره ی زۆری، بۆ نیهایه ت دان به م شه ره کافی بوو.» (زه کی به گ، ۱۳۹۷: ۵۰)

چاپمهنه مانگ

۲. ناو، دستهواژه يان زاراويه کي زانستی يان نامۆ (ههر له جاري يه کهمدا). وه ک: هينديک له ليکۆله روه کان به تیکه له لکيش کردنی دوو چه مکی فاکت (fact) و خه يال (fiction) چه مکیکی نوپيان ساز کردوه به نيوی «فاکته خه يال» (faction) که ئامازه به ده کارهينانی تيکنیکه کانی رۆمان ده کات بو ئاراسته کردنی رووداوه ميژووييه واقعيه کان بو خوینه ر.

سه رنج

له م شوينه دا نابج له جيات جووت که وان که لک له که وان وه ر بگرين.

۳. کاتي بمانه وي گرنگيه کي تاييه ت بده ين به وشه يه ک، يان دسته واژه يه ک، يان رسته يه ک، ده يخه ينه نيو جووت که وان هوه. وه ک: زانايان، «زمان» به کو له که ی نه ته وه داده نين. من، «ميژوو» به چرای تاريخستاني داهاتوو ده زانم. کورده کان له سالی 1921دا به سه به بی حاديسه ی «ديرسيم» هوه تووشي سه رگه ر دانييه کي تر بوون.

۴. کاتيک نووسه ر يان بيژه ر نه يه وه ی به ر پراسايه تيبی وشه يه ک له ئه ستۆ بگري. وه ک: ئاراس پيی وابوو ئه تو «شيتی».

۵. له کتیبی وه ک رپزماندا وشه تاييه تيبه کان بخرينه نيو جووت که وان هوه. وه ک: کاتي نيشانه ی «ی» يان «ی» يان «ان» ده چيته سه ر «ئه و»، ئه وده م «ئه ی سه ره تا ده کری بقرتی يان بو تری».

له بهشه دیالیکتی سلیمانیدا بۆ کهسی یه کهمی تاک، جگه له «من» ههروهها «ئهز» یش دهیینزی.

٦. کاتیک نووسهر یان شاعیر، بهیتیک یان دپریک له شیعری شاعیریکی تر له نووسراوه کهیدا دینیتتهوه؛ وهک:

قانعم دینیتته بیر ئاوازی بالندهی قهفەس

«قور بهسەر ئه و دوزمنه ی هیوای به بهندیخانهیه»

٧. **ناوی وتار** له بهشی سهراوه کاندایه خریته نیو جووت کهوانهوه:

بهحری، ئهحمەد و جهعفهری، نهسرین. «حورمه توملووک». گۆفاری مههاباد، ژ ١٩٧، سالی حه قدههم، ل ٦.

سهرنج

١. جووت کهوان له گهڵ وشهکانی دهرهوهی خۆیدا مهودایه کی تهواوی ههیه و له گهڵ وشهکانی نیو خۆیدا بهی مهودایه، بهلام ئهگەر وشه ی نیو جووت کهوان، له گهڵ وشه ی دهرهوهی خۆیدا پتوهندی ههیه، وشه که ی دهرهوه له گهڵ جووت کهوان بهی مهودا ده نووسری:

«پیکه نینی گه دا» ی حه سه نی قزلجی، رچه شکی نی چیرۆکی کوردی له رۆژه لاتی کوردستانه.

٢. رسته کانی نیو جووت کهوان له نیو خۆیدا خالبهندی ده کریت:

ئاگرخۆشکه ر گوتی: «براکه م! ئه مه توونی حه مامه. کاری من ئه وهیه ئه م توونه تاو ده م.»

ههركات كوټايي رسته كه، وشه يان دهسته واژه به كي نيو جووت كه وان بوو، نيشانه ي رسته له دهره وه ي جووت كه واندا ديت:

له باريكي ديكه وه ناو ده بيته دوو بهش: «ناوي دارپژراو» و «ناوي ليكدراو».

۳. نه گهر له نيو گپړانه وه ي راسته وخوډا چهند گپړانه وه ي ترپش هه بوو، نه واني تر به نيشانه ي ديكه دياري ده كه ين:

تاوي لووتي داژهند و گوتي: «مامه! باوكم عهرزي كردي» ته شريف بينه بو مالي ئيمه!"

ئيستاش ماشين ئاماده يه.»

كۆمى ئاوه ژوو (له سه ره وه) شكّل: " "

ده كرى له جياتى جووت كه وان، له م شوپانه دا كه لكى لى وه گرگين:
۱. له بهشى گپرانه وهى نووسراوه يان قسه يه كى راسته وخودا بو وشه گرنگه كان يان وشه نامۆ؛ چونكه له م به شه دا هه م بو قسه و نووسراوه كه جووت كه وانمان هه يه، هه م بو وشه يه كى گرنگ يان نامۆ:

د. هاشم ئه حمه دزاده له «گپرانه وه ناسى» دا ده لى:

«ئه و دوو به ره مه مه ي كه له م وتاره دا ده خرى نه بهر باس و لى كو لى نه وه برى تىن له: «له خه وما» له نووسى نه جه مىل سائىب (۱۹۵۱-۱۸۸۷) و «مه سه له ي وى زدان» له نووسى نه ئه حمه د موختار جاف (۱۹۳۵- ۱۸۹۶). ئه م وتاره هه ول ده دات تىشك بخاته سه ر «چلؤنايه تىي كارتى كه رى واقىع» له سه ر «خه يال» له به ستىن و كو ده قى كور دى دا.»

دياره له م ده قه ي سه ره وه دا دوو جووت كه وانى سه ره تا و كو تا يى ده قه كه بو گپرانه وه ي راسته وخو يه و ئه وانى تر، بو گرنگى دان به وشه كان. له م شوپانه دا وا باشته ر گپرانه وه راسته وخو كه له جووت كه واندا بى و وشه گرنگه كان بخرى نه نىو كۆمى ئاوه ژوو وه:

«ئه و دوو به ره مه مه ي كه له م وتاره دا ده خرى نه بهر باس و لى كو لى نه وه برى تىن له: "له خه وما" له نووسى نه جه مىل سائىب (۱۹۵۱-۱۸۸۷) و "مه سه له ي وى زدان" له نووسى نه ئه حمه د موختار جاف (۱۹۳۵-۱۸۹۶). ئه م وتاره هه ول ده دات تىشك بخاته سه ر "چلؤنايه تىي كارتى كه رى واقىع" له سه ر "خه يال" له به ستىن و كو ده قى كور دى دا.»

۲. کاتې بمانه وې گرنګیبه کی تاییه تی بدهین به وشه یه ک، یان دسته واژه یه ک، ده یخه یه نه و هېمایانه وه. وه ک:
زانایان، "زمان" به کوله که ی نه ته وه داده نین.
من، "میژوو" به چرای تاریکستانی داهاتوو دوزانم.

۳. ناو، دسته واژه یان زار او یه کی زانستی یان نامو (هر له یه که م جاردا). وه ک:
هیندیک له لیکو له ره وه کان به تیک هه لکیش کردنی دوو چه مکی فاکت (fact) و خه یال (fiction) چه مکی نوییان ساز کردوو به نیوی "فاکته خه یال" (faction) که ئامازه به ده کارهینانی تیکنیکه کانی رومان ده کات بو ئاراسته کردنی رووداوه میژوو یه واقعیه کان بو خوینهر. (سه رچاوه: گیرانه وه ناسی، ده یقید لاج، وه رگیر هاشم نه حمه دزاده)

۴. کاتیک نووسهر یان بیژر نه یه وه وې به پرسایه تیی وشه یه ک له ئه ستو بگری. وه ک:
ئاراس پیی و ابوو نه تو "شیتی".

۵. له کتیبی وه ک ریژماندا وشه تاییه تیبیه کان بخرینه نیو نه م نیشانه یه وه. وه ک:
کاتې نیشانه ی "ی" یان "ی" یان "ان" ده چیته سهر "نه و"، ئه وده م "نه ی" سهره تا ده کری بقرتی یان بوتری.
له به شه دیالیکتی سلیمانیدا بو که سی یه که می تاک، جگه له "من" ههروه ها "نه ز" یش ده بینری.

كهوان (پرانترز)

شكل: ()

كهوان بو چه‌ند مه‌به‌ستتيكه:

۱. هيتاني نازناو، ناو، شوهرت، ناوی پيشوو و هي تر. وه‌ك:
خالیدی حيسامی (هیدی)، له شيعره‌کانيدا زمانیکی پاراو و ره‌سه‌نی کوردی هه‌یه.
۲. وشه‌ی بيگانە. وه‌ك:

له بهر ئه‌وه‌ی دوا شه‌وی دابه‌زینی عيسا گف‌ت و گۆيه‌کی دريژه له‌گه‌ل مرؤفثیکی ميژووی و ئاماژه‌ی روونی به موعجيزه‌کانی عيسای پيغه‌مبه‌ر له سه‌رده‌مانیکی کؤندا تيدايه، خوینەر ختۆکه ده‌دریت که ده‌قه‌که وه‌ك رۆمانیکی ميژووی (historical) بينیئت.

سه‌رنج

ئه‌گه‌ر کتیبیک، وشه‌ی بيگانە‌ی زۆر تيدا بوو، وا باشته‌ره له پاره‌قيدا بيانووسين، بو ئه‌وه‌ی نيو ده‌قه‌که زۆر تیکه‌ل به دوو زمان نه‌بی و خویندنه‌وه‌که‌ی هاسانتر بی.

۳. سالی ده‌ستپیک و کۆتایی رووداوی، یان سالی له‌دايک‌بوون و کوچ‌کردنی که‌سێ. وه‌ك:

سنووری ده‌وله‌تی هه‌سه‌نوی (۹۴۱-۱۰۱۴)، هه‌مه‌دان، مه‌هاباد، کرماشان و شاره‌زوور بوو.

هه‌مه‌ پاشا (۱۷۸۳-۱۸۴۶)، که به پاشای کۆره به‌ناوبانگه، توانی له سالی ۱۸۲۰دا سه‌ربه‌خۆی کوردستان له ره‌واندز راگه‌یه‌نی.

۴. واتا یان هاوتای وشه‌یه‌ک. وه‌ك:

زەکی بەگ دەکریت وەک رۆشنیریکی نەسلی یەکەمی کوردی و بازنە ی ئەستەمۆل تەماشای بکریت کە لە ژێر کاریگەریی کەش و هەوای ئەستەمۆل و گۆرانکاری لە دوو چەمکی «میللەت» (نەتەوە) و «وەتەن» (نیشتمان) دا پرووی کردۆتە میژوو و میژوونووسی نەتەوە کە ی.

۵. روون کردنەوێ زیاتر:

بەرەمە کانی مامۆستا هەزار دوو دەستە یە: یە کەم، وەرگیران (قورئان، خەبیام، شەرەفنامە، ...)، دوو هەم، نووسین (چیشتی مەجیور، بۆ کوردستان، ئالە کۆک، ...)

۶. بۆ نووسینی دوو رێکەوتی هاوکات بەلام جیاواز لە باری هەتاوی و زایینی و هی دیکەو:

لە هاوینی سالی ۱۳۹۷ی هەتاوی (۲۰۱۸ی زایینی) سەفەریکی خۆشم بۆ ناوچە ی هەرمان کرد.

۷. هینانەوێ سەرچاوە ی بابەتیک. وەک:

م. هیمن لە بارە ی ژبانی دەورانی رەزا خان دەلی: «هەزاران پیچ و پستین و رانک و چۆغە و پەستە ی پیاوی کورد و شەدە و هەوری و دەسماڵ و کۆلوانە ی ژنی کورد درا و سووتا؛ بەلام جل و بەرگی کوردی، وەک سوننەتیک ی میلی هەر ماو.ه» (قزنجی، ۱۳۹۱: ۱۵)

۸. نووسینی ناوی سوورە و ژمارە ی ئایەتیک، لە داوی ئایەتە کە. وەک:

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ (ناس ۱: ۱۱۴)

۹. هیندیک له کورت کراوه کان ده‌خړینه نیو که‌وانه‌وه:
پینغه‌مبه‌ر (د.خ)

۱۰. له قاموسه‌کاندا روون‌کردنه‌وه‌ی پیویست بو بابه‌تی ده‌ستووری،
تایه‌تمه‌ندییبه‌کانی وشه‌یان هه‌ر روون‌کردنه‌یه‌کی دیکه‌ده‌خړینه‌نیو که‌وانه‌وه:
سَحَر (ن) (ع): به‌ری به‌یان (ن: ناو؛ ع: عه‌ره‌بی)

سه‌رنج

1. ئه‌گه‌ر که‌لکمان له که‌وان وه‌رگرت، له نیوه‌که‌یدا «یا» «واته» ناهینین:
گهل (واته‌میلله‌ت)
2. رسته‌ی نیو که‌وان ده‌توانی له‌گه‌ل جووت‌که‌وان یا که‌وانی سه‌رکووریش بیت: («»)
([])
3. هه‌رکات رسته‌ی نیو که‌وانه‌که‌رسته‌یه‌کی ته‌واو بیت، خالبه‌ندییبه‌که‌ی له نیو خویدا‌یه
نه‌ک له ده‌ره‌وه‌ی (هه‌روه‌ک جووت‌که‌وان).
4. که‌لک له که‌وان له نیو که‌واندا یان دوو که‌وان پیکه‌وه‌وه‌رمه‌گرن.
5. که‌وان که‌داده‌خړی نابجی بکلینری به‌وشه‌که‌ی پاشیه‌وه، به‌لام ئه‌گه‌ر وشه‌که‌هیشتا
ته‌واو نه‌بووی، ده‌بی بلکیت به‌که‌وانه‌وه. وه‌ک:
بو نووسین به‌کوردی، پیویسته‌ته‌خته‌کلیل (keyboard) یکی کوردی دامه‌زیننی.
6. تکایه‌ژماره‌مه‌خه‌نه‌نیو که‌وانه‌وه. وه‌ک:
نادروست: ئه‌مرۆکه‌چووم بو کتیبخانه، (۳) کتیبم کری.
دروست: ئه‌مرۆکه‌چووم بو کتیبخانه، ۳ کتیبم کری.

که‌وانی سه‌رک‌وو‌ر (قلاب)

شکل: []

۱. بۆ زیادکردنی وشه‌ی لئ‌زیادکراو و له‌بیرچوو له‌بیداچوونه‌وه‌ی کتیبی کۆن یان هه‌ر نووسراوه‌یه‌که‌دا:

جوگرافیاناسه‌ موسولمانه‌کان، کاتیی [نه‌خسه‌ی] و لاتانیان ئه‌کیشاوه، ناوچه‌ کوردنشینه‌کانیان ناو نا «ولاتی چیاکان» (بلاد الجبال)، یا گه‌رمیان و کوپستانی کورد. ۲. فه‌رمانه‌کانی نیو شانۆنامه‌ و فیلمنامه‌. وه‌ک:

بیاترس: ئیتر نه‌مه‌توانی بتبینم. [نه‌ختیک ته‌ماشای ریچارد ده‌کات و پاشان به‌توندی هه‌لده‌گه‌رپته‌وه]

ریچارد: [دوای چه‌ند چرکه‌ به‌گومانه‌وه‌ دوویات ده‌کاته‌وه] ئیتر نه‌تده‌توانی بمبینی؟

۳. بابه‌تیک که‌ له‌گه‌ل ده‌قی سه‌ره‌کی نه‌بی. وه‌ک:

مامۆستا هاته‌ نیو پۆله‌که‌ [چه‌پله‌لیدانی مندالان] و له‌ سه‌ر جینگاکه‌ی دانیشته‌.

۴. بۆ نیشان‌دانی نادیاربوونی شوینی چاپ [بی‌جی]، رپکه‌وتی چاپ [بی‌ری] و چاپمه‌نه‌ی [بی‌نا] له‌ کتیب‌ناسیی سه‌رچاوه‌کاندا:

بانه: مانگ، [بی‌ری]

بانه: [بی‌نا]، ۱۳۹۷

[بی‌جی]: مانگ، ۱۳۹۷

۵. له‌ جیات که‌وان له‌ نیو که‌وانیکی تردا:

دابه‌ش‌کردنه‌کانی ناو (له‌ رووی ناوه‌رۆکه‌وه‌ [ناوی تایبه‌تی، ناوی گشتی، ناوی کۆمه‌ل]، له‌ رووی پۆنه‌وه‌ [ناوی دارپژراو، ناوی لیکدراو]) یاریده‌ی خۆپنه‌ر ده‌ده‌ن که‌ به‌ سانایی له‌ کاتی خۆپندنه‌وه‌ی ده‌قی‌که‌دا لیکیان جیا بکاته‌وه‌.

۶. له‌ نووسینی قاموسدا هاوتاکانی سه‌رواژه‌ له‌ نیو که‌وانی سه‌رک‌وو‌ردا دپت:

لیوی [لیفی]: ناوی سپایه ک بوو که ئینگلیزه کان له سه‌ره‌تای دروست کردنی عیراقدا له نه‌ته‌وهی ئاشووری دروستیان کرد.

ته‌قل یان هیئل (خط تیره) شکل: - - -

ته‌قل به چند شیوه دنوسریت:

۱. «-»، له ریگی پیته‌کان راده‌وه‌ستی. حه‌سه‌ن - که دوینیکه هاتبووه - له کتییخانه بوو.
۲. «_»، هیئدیگ ده‌که‌ویته ژیره‌وه‌ی پیته‌کان. حه‌سه‌ن _ که دوینیکه هاتبووه _ له کتییخانه بوو.
۳. «-»، هیئدیگ ده‌که‌ویته سه‌رووی پیته‌کانه‌وه. حه‌سه‌ن - که دوینیکه هاتبووه - له کتییخانه بوو.

ئهم نیشانه‌یه له‌م شوینانه‌دا به‌کار ده‌هیئریت:

۱. بۆ جیا‌کردنه‌وه‌ی دوو که‌سی وت‌ووژ‌کەر، بۆ ئه‌وه‌ی هیئنده نه‌نوسری «وتی»:
- به‌یانی میرزا سألج وه‌کوو هم‌مو خه‌لکی بازار ده‌لین، محه‌له‌که‌ی کرده‌وه. گه‌سکی دا و ده‌فته‌ر و شتی خۆی ئاماده کرد و دانیشت. تاویکی پیچوو، حاجی په‌یدا بوو.
- حاجی: میرزا، تا زوو و سه‌رمان قال نه‌بووه، ده‌ست ده‌ره قه‌له‌مه‌که‌ت با حیسابی خۆمان بکه‌ین!
- میرزا: حیسابی چی؟
- چون حیسابی چی؟ تو دوو دینار چاره‌کی که‌مت لای من هه‌یه.
 - باشه؛ ئیتر ئه‌مه حیسابی ده‌وی؟
 - تو ده‌لینی ئه‌م‌رۆ هاتوویته بازار! چون حیسابی ناوی؟ هه‌موو شتیک حیسابی ده‌وی.
- برامان برایی، کیسه‌مان جیایی.

سهرنج: ته قهّل له گهّل **سهره تاي دپره كه** به بئ مهودا دهنوسرى، به لام له گهّل وشهى
دواى خوييه وه مهودايه كى ته واوى هه يه.

۲. كاتيك دوو وشه، به سهر يه كه وه، دوو لايه نى جياوازى بابه تيك نيشان دهدهن:
وتاريكى هونه رى-ئه ده بيم خوينده وه.

سهرنج: لهم به شه دا ته قهّل به بئ مهودا دهنوسرى.

۳. به واتاي «بۆ» يان «تا، هه تا». وه ك:
به قه تارى تاران-مه راغه هاتينه وه.

مندا لاني ۱۳-۱۷ سالان ده توانن لهم كو بوونه وه يه دا به شدار بن.

سهرنج: لهم به شه دا ته قهّل به بئ مهودا دهنوسرى.

۴. بۆ رستهى زياده روونكه ره وه يان گوته بر (ئه گهر دوور و دريژ بئ، يان له نيو
رسته كه دا نيشانهى ديكه به تايبهت بۆر هه بئ). وه ك:

گۆران - كه ناوه راسته قينه كهى، عه بدوللا به گه - شاعيريكى داهينه ر و نوپخوازى
كوره.

سهرنج: لهم به شه دا ته قهّل له گهّل وشهى پاش و پيش خوى مهودايه كى ته واوى
هه يه.

۵. بۆ نيشان داني مهوداي دوو ژماره (لاپه ره، ريكه وت):

له لاپه ره ۴۵-۵۶ى ئه م كتيبه دا زۆر بابهت روون كراوه ته وه.

له سالانى ۱۳۲۰-۱۳۲۴ى هه تاويدا گۆرائتيكى بهرچاو له مه هاباد رووى دا.

۶. بۆشکاندن يان بەش بەش کردنى وشە بە سەر ھىجاكانىدا:

«كتىبخانە» چوار ھىجايە: ك-تیب-خانە

۷. بۆ نیشان دانى زمان گىران: شى-شى-شى-شىخانى شەمزىن ئا-ئا-ئا-گادارت بن!

۸. بۆ دابەش کردن يان ناوبردنى وەرگرانى نامە:

وەرگرەکان:

- سەرۆكى بەرپىزى زانستگا - زانکۆى زانستە مروڤىيە کان

- جىگىرى بەرپىزى لىنكۆلىنەوہ - زانکۆى ئەندازىارى

۹. بۆ درېژکردنەوہى پىتېك: مېمكە پىرۆز، ژنى لال-ۆرەحمان، بۆ خواحافىزى ھاتبەوہ

لاى خانم.

سەرنج

تەقەلى ژمارە ۳ بۆ زۆربەى ئەم بەشانە دەيىت، چونكە نە بە وشە كانەوہ دەچەسپى، نە پىتويستى بە نيومەودا (نېمفاصلە) ھەيە؛ بىجگە لەمانەش، ئەگەر لە تەقەلى ژمارە ۱ كەلك وەرگىرىن، زۆر جار تەقەلەكە درېژتر دەيىتەوہ و لە چاۋ ئەوانى دىكە ناحەزتر دەنوئىن.

هتیلی لار (خط مورب)

شکل: /

۱. بۆ جیاکردنه‌وه‌ی رۆژ و مانگ و سال، یان به‌رگ و لاپه‌ره. وه‌ک:
شاری که‌رکوک له ۲۰۰۳/۴/۱۰ رزگار کرا.
۱۳۶/۴ (به‌رگی ۴ لاپه‌ره‌ی ۱۳۶)

۲. بۆ نووسینی دوو زاراوه‌ی کورت کراوه که له یه‌ک کاتدا به‌کار ده‌هینرین. وه‌ک:
خیرایی تیشک ۳۰۰ هه‌زار کم/چردایه. (کم: کیلومه‌تر؛ چر: چرکه)

۳. له نیوان شیوازه جیاوازه‌کانی وشه‌یه‌کدا. وه‌ک:
لیوی/لیقی، ناوی سپایه‌ک بوو که ئینگلیزه‌کان له سه‌ره‌تای دروست کردنی عیراقدا له
نه‌ته‌وه‌ی ئاشووری دروستیان کرد.

۴. بۆ جیاکردنه‌وه‌ی بیته‌کان له بابه‌تگه‌لی زماناسیدا:
بیته‌ده‌نگداره‌کان: ه/ی/و/ۆ...

۵. جیاکردنه‌وه‌ی یه‌که‌کانی دراو یان ژماره‌ده‌هگان، سه‌دگان و هه‌زارگان:
بری ۵۴۵/۲۵۶۳/۱۲۵ تمه‌نی من له لای تۆ ماوه‌ته‌وه.
ئه‌مسال راده‌ی گه‌شتیارانی ولاته‌که‌مان گه‌یشته ۱۲۵/۱۷۴ که‌س.

سه رنج

بۆ ئەم بەشه دەشتوانین که لک له کیلی «Del» له بەشی ژماره کاندای وه گرین:

125.155.485

سه رنج

له م شهس شیوهی سه ره وه دا نابی هیلی لار مه ودای له گه ل وشه ی پیش و دوای خۆیه وه هه بی.

٦. بۆ جیا کردنه وه ی دیره کانی شیعیک:

شه و راشکا / نه ژنۆم شل بوو. / مانگ به تاقی ئاسمانه وه هه لپرووکا. / ده رگه که تم لی بکه وه.

سه رنج

له شیوه ی چواردا هیلی لار له گه ل وشه ی پاش و پیش خۆی، مه ودایه کی ته واوی هه یه؛ له وان ی دیکه دا مه ودای نییه.

جووت هېلې هاوته ريب (خط موازی) شکل: ||

1. بۆ جياکردنه وهی واتا جياوازه کانی وشه يه ک له نووسینی قامووسدا:
ئهنجينه: ئيزنگ، داری شکاو بۆ ناگری زستان || ناوی گونديکە لای بانه

سه رنج

دهشتوانين واتا جياوازه کان به ژماره بنووسين:
ئهنجينه: 1. ئيزنگ، داری شکاو بۆ ناگری زستان. 2. ناوی گونديکە لای بانه

برو (ابرو)

شکل: ~

نیشانه‌ی دوویپاته‌بوونه‌وه‌یه و له قاموس نووسیندا له جیاتی دوویپات کردنه‌وه‌ی وشه‌ی

سه‌ره‌کی که‌لکی لی وه‌رده‌گرین:

به‌ئاگا: نه‌خه‌وتوو || خاوه‌ن‌خه‌به‌ر

~هینانه‌وه: ئاگادار کردنه‌وه

~هاتن: له‌خه‌وه‌هستان || وشیار بوون

ہیڈلی درپڑ (خط بلند)

شکل: _____ یان _____

1. لہ بہشی کتیب ناسیی سہرچاوه کاندہ لہ جیات دووپات کردنہ وہی ناوی نووسہر کہ لکی لئی وەرده گرین:

پایانیانی، سہ لاج. فہرہہ نگی زارہ کیبی موکریان (بہشی ژنان). مہا باد: نووسہر، 1394.

_____ کاننی مرادان. ورمی: سہ لاجہ دین ٹہ یووبی، 1380.

چهند سهرنجیکی تر له بهشی نیشانه کاندا

۱. ئەم هیمایانهی خوارهوه له گه‌ل وشه‌ی پیش خۆپانهوه مه‌ودایان نییه، به‌لام له گه‌ل وشه‌ی دوا‌ی خۆپانهوه مه‌ودایه‌کی ته‌واویان هه‌یه:

- بۆر «،»

- خال «.»

- کامای خالدار «؛»

- نیشانه‌ی سه‌رسورمان «!»،

- نیشانه‌ی پرسپار «؟»

- جووت‌خال «:»

نموونه:

پیره‌ژنیک و پیره‌مێردیک بووکیکیان هه‌بوو. بووکه‌کیان زۆر ته‌مه‌ل و ته‌وه‌زهل بوو. جارێکیان پیره‌مێرده‌که گوتی:

- ژنه‌که، تۆ ده‌ست ده‌ره‌ گۆزه‌که، بکه‌وه‌ ری بۆ ئاو؛ منیش گۆزه‌که‌ت له‌ ده‌ست راده‌کیشم؛ بزانی‌بووکه‌که‌مان شه‌رم ده‌یگری بچێ بۆ ئاو.

ئاویان کرد. پیره‌ژنه‌که‌ ده‌ستی دا گۆزه‌که. پیره‌مێرده‌که‌ خه‌ریک بوو گۆزه‌که‌ی له‌ ده‌ست بستینی و گوتی: پیره‌ژن، بیده‌ به‌ من! من ده‌چم بۆ ئاو. تۆ پیر بوویی.

پیره‌ژنه‌که‌ گوتی: نا، نا، ئەمه‌ کاری ژنانه. خۆم ده‌چم.

بووکه‌کیان ته‌ماشای کردن... ته‌ماشای کردن، پێیان پێکه‌نی و گوتی:

- ئه‌یه‌رۆ! ئینسانی پیر چۆن سه‌ری له‌ هه‌یج ده‌رناچی! ئائمه‌ش ئه‌قلیکی زۆری ده‌وی؟ نازانن ئەم‌رۆ یه‌کیکیان بچێ بۆ ئاو، سه‌به‌ینیش ئه‌وی تریان!

۲. ئەم ھېمىيانەى خوارەوہ لە گەل وشەى پاش و پېشى خۆيان مەودايە كى تەواويان ھەيە، بەلام لە گەل وشەى نېو خۆيان مەودايان نېيە:

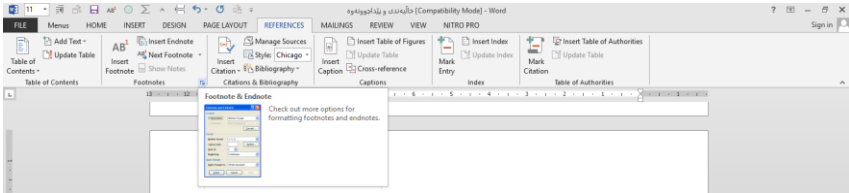
- كەوانە ()
- جوت كەوانە «»
- كەوانى سەر كورر []
- كۆمى ئاوەژوو "
- ئاكۆلاد {}
- سى خال

نموونە:

«لەم پروانگەيەوہ، سەرەراى ھەبوونى تۆوگەلى ميژوويى لەم رۆمانەدا، ناکریت "رۆمانى ميژوويى" بېتتە ناسنامەى ئەم رۆمانە. رەنگە بە ھۆى ئەوہى كە بەشيكى زۆر لە باس وخواسەكانى ئەم رۆمانە ئاوردانەوہى ھەستى ناسانەن لە پرسى بوون و ئامانجى ژيان و خەونى فريادپرەس، مرؤف بتوانيت وەك رۆمانىكى فەلسەفى (philosophical) پېناسەى بکات.»

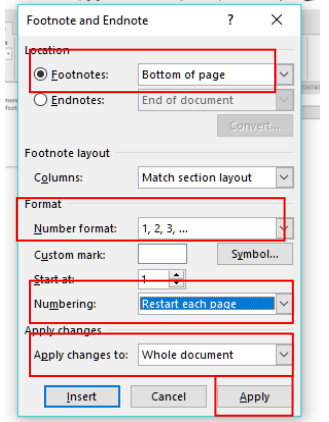
دانانی پاوه رقی

پاوه رقی بو روون کردنه وهیه کی زیاتر، یان نووسینی سه رچاوه یی بابه تیگ، یان و اتا کردنه وه یی وشه یه ک، یان ئیملا یی وشه یه ک به زمانیکی تره .
پاوه رقی ده بی به شیوه یی **نوتوماتیک** دابندری (بیجگه له دیوانه کلاسیکه کاندای). بو
ئهم مه به سته ده بی بچنه ئهم ئادرسه له "وورد" دا:

ریک و راست وه ک وینه یی خواره وه بابه ته کان دانین:

۱. پاوه رقی له کوتایی لاپه رده دا داده نییت.
۲. پاوه رقییه کان به ژماره داده نییت.
۳. له ههر لاپه ریه کدا ژماره کان تازه ده کاته وه.
۴. بو سه رجه م فایله که یه، نه ک ههر به شیگ له فایله که.
۵. Apply: گۆرانکارییه کان له سه رجه م فایله که دا دروست ده کا.

سه‌رنج

1. پاوه‌ره‌قی ده‌بِی له دواى ئه‌و باه‌ته‌وه داندری‌ت که ده‌مانه‌وی روه‌وی بکه‌ینه‌وه، یان شی بکه‌ینه‌وه، یان واتای لیک بده‌ینه‌وه، یان به‌رامبه‌ره بیانیه‌که‌ی بۆ بنووسین؛ واته پاوه‌ره‌قی یان بۆ «وشه» و «ده‌سته‌واژه‌یه‌کی دیاری کراو»ه یان بۆ «رسته‌یه‌ک».

بۆ وشه و ده‌سته‌واژه‌ی دیاری کراو

بۆیه "ئه‌یووب کوری سه‌ته کوری عه‌بدو‌للا"، مۆلکه‌کانی له مه‌دینه به میرات بۆ به‌جی ما.

لی‌ره‌دا پاوه‌ره‌قی بۆ ئه‌و ناوه‌یه که له جووت که‌واندا هاتووه.

هه‌ژده‌مین ئیق‌لیم، ئه‌رمینیه و ئاران و ئازربایجان، وان و به‌رزه‌عه، ته‌بری‌ز، ئه‌رده‌بیل و مه‌راغه¹.

لی‌ره‌دا پاوه‌ره‌قی بۆ روون کردنه‌وه‌یه که له باره‌ی مه‌راغه‌وه.

بۆ رسته

ئاساری ئیسلام و ریوايات و حیکایاتی کورد، بۆ چه‌ل کردنی مه‌سه‌له‌ی ئه‌سل و فه‌سلی ئه‌م قه‌ومه ئه‌وه‌نده به‌که‌لک نایه. مه‌سه‌ودی له "مروج الذهب" دا ئه‌لین: «کورد، نه‌ته‌وه‌ی ئه‌و ئیرانیانه‌یه که له ده‌ست "زه‌حاک"ی خوونخوا‌ر رایانکردووه. ئه‌م ریوايه‌ته له شانامه‌دا له ته‌رپه‌ف فیرده‌وسیه‌وه به شی‌عر باشتر ته‌سویر کراوه.¹

لی‌ره‌دا ئه‌م پاوه‌ره‌قییه بۆ باسی فیرده‌وسی و شانامه‌یه؛ ئه‌گه‌ر وایه، ئی‌مه له‌م پاوه‌ره‌قییه‌دا ده‌مانه‌وی سه‌رجه‌م رسته‌که روون بکه‌ینه‌وه، نه‌ک هه‌ر وشه‌ی کۆتایی رسته‌که (کراوه).

يان:

جا لەمە وا دەرئەكەوئ كە تارىخى تەقريبى هاتنى كورد بو كوردستان، ئەبئ لە دواى ٦٥٠ م. پ. بئ، چونكە سجيلاتى ئاسوورىي پيش ئەم تارىخە هيج باسى نە كردوون.^١

ئەم پاوهرەقييەش هەر بو شى كردنەوہەيە كى زياترى رستەكەى سەرەوہەيە، نەك هەر بو كردارى "كردوون"؛ چونكە لە پاوهرەقييەكەدا ئەم رستەيە هاتووہ:
مستەر هؤل لە "تارىخى قەدىمى شەرقى قەريب" لاپەرە ٤٥٦دا ئەلئ: «ئاداد نيرارى»
- سيبەمى قرالى ئاسوورى - لە ٨١٢ م. پ. دا عەشايرى كوردى شىمالى تەئديب كرد.»

٢. لە شيعرى كلاسيكدا ژمارەدانانى پاوهرەقى، بە ئۆتۆماتىك نيبە، بەلكوو ژمارەكان دەبئ بە دەست دابندرئين. ھەرەوہا لەم كتیبانەدا تەنيا لە "كۆتايى بەيت"دا ژمارە دادەنيين و لە پاوهرەقيدا روون كردنەوہ يان شى كردنەوہكان دەنووسين، چونكە ئەگەر لە شيعرى شاعيرئىكى وەك ناليدا بمانهەوئ بو وشەكانى ھەر دپړئىك ژمارە دابنيين، دپړەكە پر دەبيت لە ژمارە، ھەر بۆيە خوئندنەوہكەشى ناخۆش دەبيت:

مووى سپى كردم بە شوشتن^١ ئاوى عەينى^٢ شۆرەشەت^٣

شۆرەشەت يەعنى كە تيدا خودبەخود قەل^٤ بوو بە بەت^٥

ئەگەر وايە، بەم شيوەيەى دەنووسين:

مووى سپى كردم بە شوشتن ئاوى عەينى شۆرەشەت

شۆرەشەت يەعنى كە تيدا خودبەخود قەل بوو بە بەت^٥

له پاوه ره قیشدا ههر بهو ژماره یه ی که له سهر بهیته که یه، ژماره داده نیین و واتای وشه کان به ئه ستهیره (*) له یه کتر جوئی ده که یه نه وه:

۱. شوشتن: شۆردن * عهین: چاوه، کانی * شۆره شهت: سویره چه م * قه ل: بۆقله * بهت: مراوی.

پیداچوونه وهی دیوانه کلاسیکه کان

تکایه له پیداچوونه وهی دیوانی شیعره کاندای ئه م خالانه ی خواره وه له بهر چا و بگره:

1. شیعره کان به پیی قالب داندیرین، به م شیوه یه و به م ریزه ی خواره وه:

1. غه زهل؛ 2. قه سیده؛ 3. قه تعه؛

4. مه سنه وهی؛ 5. چوارینه، چوارپاره؛ 6. دووبه یتی؛

7. پینج خشته کی؛ 8. ته رجیع به ند، ته رکیب به ند؛

9. موسته زاد؛ 10. ورده واله

2. شیعره کانی ههر به شیک به پیی ئه لف و بییه کی دروست ریز بکرین.

ئه لف و بیی کوردی: ا، ه (بزوین)، ب، پ، ت، ج، چ، ح، خ، د، ر، ز، ژ، س، ش، ع، غ، ف، ق، ک، گ، ل، ل، م، م، و، و، ه (پیت)، ی، ی

سه رنج

ئه و شیعرانه ی به «ه» ته واو ده بن، له ریز به ندیدا ده که ونه دوا ی پیتی ئه لفه وه.

4. له بهشی غه زهل، قه سیده، چوارینه و دووبه ییتیدا شیعره کانی ههر پیتیک، ژماره بندی بکړین؛ بۆ نمونو: پیتی ئه لف له 1 هه تا 15، پیتی ب له 1 هه تا 8، پیتی ج له 1 هه تا 20 ...

له بهشه کانی دیکه دا، له سه ره تاي به شه که وه ژماره دابندری؛ بۆ نمونو: ژماره 1 هه تا هه رچه نده ژماره ... (ئیدی پتویست به ریزه بندی ئه لف و بی ناکات)

5. له ههر شوپتیک پتویست به نووسینی پاوه رقی بوو، ده بی له کۆتایی ئه و به یته ی پاوه رقی ده ویت، ژماره دابندری (ژماره که ده بی له سهروه بیت)؛ دوايه له کۆتایی غه زهل (یان ههر شیعریک) دا 30 جار هیل دابنن و ههر به و ژماره یه، پاوه رقی به که ی بنووسن. بۆ نمونو:

ئیعلانه رهنگ و بوی یار، کردووبه عاشقی زار
گولبون به بی چرۆ و گول، دیاره به عه نده لیا¹
هه رگیز خوا! نه بینم، دائیم خوا! بینم:
ئولفه ت له گه ل ره قیبا، کولفه ت له گه ل چه بیبا²
من عاشقی هوما بووم، وا بوومه هه مده می بووم
زه مانه نانه جیبی دانا له جی نه جیبا³

1. گولبون: برکی گول * عه نده لیب: بولبول.

2. ئولفه ت: دۆستایه تی، سازان؛ هاوړتیبه تی * کولفه ت: ناخوشی، نه سازان.

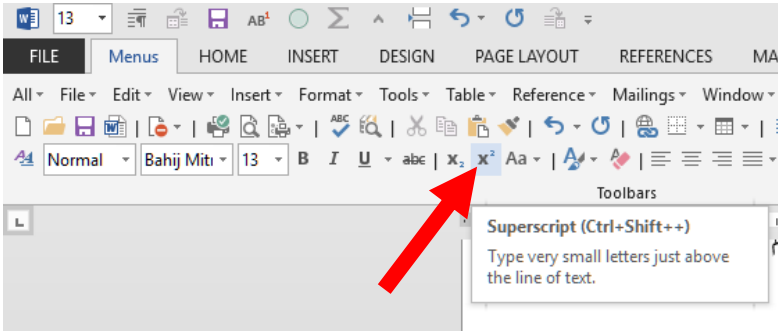
3. بووم: کونده بوو.

سهرنج

1. به هيچ شيويه كه نابي ژماره ي پاوه رقيهه كان به **نو توماتيك** دابندرین، به لكوو دهبي به **دهست** داندريڼ (واته خوټان ژماره كان بنووسنه وه).
2. له كاتي نووسيني پاوه رقيهه، دواي ژماره ي پاوه رقيهه كه، خال (نوقته) دانين. بؤ نموونه:

۱.

3. بؤ بردنه سهره وه ي ژماره كان، كه لك له م نيشانه يه وهرگرن: x^2

4. دواي ته و او بووني هه ر پاوه رقيهه كه "خال" دانين (وه كه نمونه كه ي سهره وه).

6. فؤنت: bahij mitra

ئه اندازه ي فؤنتي ده قي سهره كي: 13

پاوه رقيه: 10

7. شيعره كان له ژير يه كدا بنووسرين؛ بؤ نمونه به م شيويه دروسته:

له دوگمه ي سوخمه دويني نويزي شيوان

به ياني دا سپيده ي باغي شيوان

به م شيوانه ي خواره وه هه له يه:

له دوگمهی سوخمه دوئینی نویژی شیوان
به یانی دا سپیده باغی سیوان

یان:

له دوگمهی سوخمه دوئینی نویژی شیوان

به یانی دا سپیده باغی سیوان

۸. **ناوی شاعیر** بخریته نیو جووت که وانه وه.
۹. ئە گەر وشه یه کی عه ره بی له شیعره که دا هه یه و هه ر به رینووسی عه ره بی دهینووسنه وه، تکایه له جووت که واندایه بینووسن و له پاوه ره قیدا و اتاکه ی بنووسنه وه.
۱۰. **پیشه کییه کی دوو لاپه ره بی** بنووسن و له ویدا شیوازی کاره که تان و جیاوازیی ئەم چاپه له گه ل چاپه کانی پیشوو شی بکه نه وه.
۱۱. کارتان به به شی **ناوه روک** نه بی؛ خۆم دا یده نیم.
۱۲. **خالبه ندی** (علائم سجاوندی) به دروستی و به ته وای ره چاو بکه ن.

سه رنج

هه لبه ت له شیعردا بو هاسان خویندنه وه ی خوینهر که متر له خالبه ندی که لک وهرده گرین؛ مه گه ر له شویتیکدا که زور پیویست بی.

۱۳. له ۲۰۰ وشه دا **کورتیه کی ژبانی شاعیر** بنووسن.
۱۴. له دیوانی شاعیرانی کلاسیکدا (چاپه کۆنه کان) زور جار بو هاسانکاریی خویندنه وه و کیشی به یته کان، «ی» به دوو دانه (بی) و «و» به دوو دانه (وو) ده نووسرا. وه ک: هه ر له حزه ئەده ی وه عده ی وه سل و نییه ئەسل ی کارت وه کوو دونیا یه، هه ر ئەمرۆیه به فه ردا

«مەلام و ئەھلى تەقوام و بە مەى سەججاده رەنگ ناکەم
لە بادەى ساقى يو قىژەى كچى نەرمونيانم چى؟!»

ناشكى قوربان دلم ھەرگىز لەبەر جەورى رەقىب
عادەتى ئەو دائىمەن ھەر فیتنە وو بەدكارىيە

بەلام لەم چاپانەدا بربار دراوھ كە ئەم وشانە ھەر بە شىوھى خۆيان بنووسرىنەوھ؛ واتە
بەبى «ى» يان «و» ى زيادى. بۆ ئەوھى كە خوینەر بۆخۆى زەوق و مرخى شىعەرى
بەكار بىنى و كىشى شىعەرە كە راست كاتەوھ و بە دروستى بىخوینىتەوھ.
ھۆى ئەم كارەش ئەوھى كە رىزمان نەكەینە قوربانى عەرووز. ئەگەر لەو دوو شوینەدا
بىتە زيادىيە كانمان نووسى (ئەو پىتانەى تەنیا لە بەر عەرووز و كىشى شىعەرە كە دىنە
ئاراوھ)، ئەى بۆ ئەو وشانە چى بكەین كە «و» يان «ى» نین، بەلام دەبى لە بەر
عەرووز، بە شىوھى كە دىكە بخویندرىنەوھ؟! بۆ نمونە وشەى «بەرم» دوو بەشە (بەرم
رەم)، بەلام لەم شىعەرەى خواوھەدا دەبى بە "سە بەش" بخویندرىنەوھ (بەرم):
حەسرەتكەشى ئەو شان و مل و گەردنە رووتەم
وھختە بەرم بۆ نەفەسى بۆنى توالت! (گۆران)

چاپخانه مانگ

هەر بژین به شادی
سه‌به‌رسی و ئازادی